

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 596/2014

av den 16 april 2014

om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) En verklig inre marknad för finansiella tjänster är avgörande för ekonomisk tillväxt och skapande av arbetstillfällen i unionen.
- (2) För en integrerad, effektiv och öppen finansmarknad krävs marknadsintegritet. Väl fungerande värdepappersmarknader som har allmänhetens förtroende är en förutsättning för ekonomisk tillväxt och välbefinnande. Marknadsmissbruk skadar finansmarknadernas integritet och allmänhetens förtroende för värdepapper och derivatinstrument.
- (3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG ⁽⁴⁾ fullbordade och uppdaterade unionens rättsliga ram för att skydda marknadens integritet. Med tanke på lagstiftningens, marknadens och teknikens utveckling sedan det direktivet trätt i kraft, som har medfört betydande förändringar av den finansiella miljön, bör det direktivet nu ersättas. En ny normativ rättsakt behövs också för att säkerställa att det finns enhetliga bestämmelser, tydliga centrala begrepp och en enhetlig regelbok i linje med slutsatserna från rapporten av den 25 februari 2009 av högnivågruppen för finansiell tillsyn inom EU, med Jacques de Larosière som ordförande (nedan kallad *Larosière-gruppen*).

⁽¹⁾ EUT C 161, 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 64.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 september 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) (EUT L 96, 12.4.2003, s. 16).

- (4) En mer enhetlig och fastare ram måste fastställas för att bevara marknadens integritet, undvika potentiellt regleringsarbitrage, säkerställa ansvarsskyldighet vid försök till manipulation och öka rättssäkerheten och förenkla lagstiftningen för marknadsaktörer. Denna förordning syftar till att på ett avgörande sätt bidra till en väl fungerande inre marknad och bör följaktligen grundas på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt (EUF-fördraget), såsom den tolkats i fast rättspraxis från Europeiska unionens domstol.
- (5) För att undanröja kvarvarande hinder för handel och motverka betydande snedvridning av konkurrensen till följd av lagstiftningsskillnader på nationell nivå, samt för att förhindra att andra hinder för handel och snedvridningar av konkurrensen uppstår, är det nödvändigt att anta en förordning som inför en mer enhetlig tolkning av unionens ramverk avseende marknadsmissbruk och som tydligare fastställer regler som ska tillämpas i alla medlemsstater. Marknadsmissbrukskraven får formen av en förordning, vilket säkerställer att de kraven är direkt tillämpliga. Detta bör säkerställa enhetliga villkor genom att förhindra uppkomsten av olikartade nationella krav till följd av införlivandet av ett direktiv. Denna förordning kommer att kräva att alla personer följer samma regler i hela unionen. Den kommer också att förenkla lagstiftningen och sänka företagens kostnader för att efterleva den, i synnerhet när det gäller företag som har gränsöverskridande verksamhet, och den kommer att bidra till att undanröja snedvridning av konkurrensen.
- (6) I kommissionens meddelande av den 25 juni 2008 om *En "Small Business Act" för Europa* uppmanas unionen och dess medlemsstater att utarbeta bestämmelser för att minska den administrativa bördan, att anpassa lagstiftningen till behoven hos emittenterna på marknader för små och medelstora företag och att underlätta tillgången till finansiering för dessa emittenter. Ett antal bestämmelser i direktiv 2003/6/EG medför administrativa bördor för emittenterna, särskilt för emittenter av finansiella instrument som godkänts för handel på tillväxtmarknader för små och medelstora företag, och dessa bördor bör minskas.
- (7) Marknadsmissbruk är ett begrepp som omfattar olagliga beteenden på finansmarknaderna, och vid tillämpning av denna förordning bör begreppet anses omfatta insiderhandel, olagligt röjande av insiderinformation och marknadsmanipulation. Sådant beteende hindrar fullständig öppenhet på marknaden som är en förutsättning för handel för alla ekonomiska aktörer på integrerade finansmarknader.
- (8) Tillämpningsområdet för direktiv 2003/6/EG inriktade sig på finansiella instrument upptagna till handel på en reglerad marknad, eller för vilka det har lämnats in en ansökan om upptagande till handel på en sådan marknad. De senaste åren har man emellertid i allt högre grad handlat med finansiella instrument på multilaterala handelsplattformar (MTF-plattformar). Det finns också finansiella instrument som handlas endast på andra typer av organiserade handelsplattformar (OTF-plattformar) eller endast över disk (OTC). Denna förordnings tillämpningsområde bör därför utvidgas till att innefatta varje finansiellt instrument som handlas på en reglerad marknad, MTF-plattform eller OTF-plattform, och varje annat beteende eller annan handling som kan påverka ett sådant finansiellt instrument, oavsett om detta äger rum på en handelsplats eller inte. När det gäller vissa typer av MTF-plattformar, vilka liksom reglerade marknader bistår företag med att anskaffa eget kapital, gäller förbudet mot marknadsmissbruk även när en ansökan om upptagande till handel på en sådan marknad har gjorts. Tillämpningsområdet för denna förordning bör därför inbegripa finansiella instrument för vilka en ansökan om upptagande till handel på en MTF-plattform har gjorts. Detta bör förbättra investerarskyddet, upprätthålla marknadens integritet och säkerställa att marknadsmissbruk av sådana instrument är entydigt förbjudet.
- (9) För att främja öppenhet bör operatörer av en reglerad marknad, en MTF- eller OTF-plattform omgående meddela sina behöriga myndigheter uppgifter om de finansiella instrument som de har tagit upp till handel, för vilka det har gjorts en ansökan om upptagande till handel eller som har handlats på deras handelsplatser. En andra anmälan bör göras om instrumentet inte längre är upptaget till handel. Sådana skyldigheter bör även gälla för finansiella instrument för vilka det inlämnats en ansökan om upptagande till handel på deras handelsplatser och finansiella instrument som har upptagits till handel innan denna förordning trädde i kraft. Anmälningarna, bör de behöriga myndigheterna lämna in till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), och Esma bör offentliggöra en förteckning över alla de anmälda finansiella instrumenten. Denna förordning tillämpas på finansiella instrument oavsett om de tas upp eller inte på den förteckning som offentliggörs av Esma.
- (10) Det är möjligt att vissa finansiella instrument som inte handlas på en handelsplats utnyttjas för marknadsmissbruk. Detta inkluderar finansiella instrument vars pris eller värde är beroende av eller påverkar finansiella instrument som handlas på en handelsplats, eller vars handel påverkar priset eller värdet på andra finansiella instrument som

handlas på en handelsplats. Exempel på när sådana instrument kan användas för marknadsmissbruk är bland annat insiderinformation om en aktie eller obligation som kan utnyttjas för att köpa ett derivat av denna aktie eller obligation, eller ett index vars värde är beroende av denna aktie eller obligation. När ett finansiellt instrument används som ett referenspris kan ett OTC-derivat utnyttjas för att dra fördel av manipulerade priser eller för att manipulera priset på ett finansiellt instrument som handlas på en handelsplats. Ytterligare ett exempel är en planerad emission av nya värdepapper som inte i övrigt omfattas av förordningens tillämpningsområde, men där handel med dessa värdepapper skulle kunna påverka priset eller värdet på existerande börsnoterade värdepapper som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Denna förordning täcker även den situation där priset eller värdet på ett instrument som handlas på en handelsplats är beroende av ett OTC-instrument. Samma princip bör tillämpas på spotavtal avseende råvaror vars pris baseras på derivatets pris, samt på köp av spotavtal avseende råvaror till vilka finansiella instrument hänförs sig.

- (11) Handel med värdepapper eller relaterade instrument för stabilisering av värdepapper eller handel med egna aktier i återköpsprogram kan vara berättigad av ekonomiska skäl och bör därför, under vissa omständigheter, undantas från förbuden mot marknadsmissbruk, förutsatt att handeln äger rum med beaktande av nödvändig öppenhet så att relevant information om stabiliseringen eller återköpsprogrammen offentliggörs.
- (12) Handel med egna aktier i återköpsprogram och stabilisering av ett finansiellt instrument som inte omfattas av undantagen enligt denna förordning bör inte i sig anses utgöra marknadsmissbruk.
- (13) Medlemsstater, medlemmar av Europeiska centralbankssystemet (ECBS), ministerier och andra myndigheter och specialföretag för en eller flera medlemsstater samt unionen och vissa andra offentliga organ eller personer som handlar på deras vägnar bör kunna föra penning- eller växelkurspolitik eller förvalta offentlig skuld utan begränsningar, i den mån verksamheten utförts i allmänhetens intresse och endast inom ramen för den politiken. Inte heller bör begränsning ske av transaktioner eller handelsorder som utförs eller beteenden av unionen, ett specialföretag för en eller flera medlemsstater, Europeiska investeringsbanken, Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten och Europeiska stabilitetsmekanismen eller en internationell finansiell institution inrättad av två eller fler medlemsstater för att anskaffa finansiering och ge finansiellt bistånd till förmån för sina medlemmar. Ett sådant undantag från denna förordnings tillämpningsområde kan, i enlighet med denna förordning, utvidgas till vissa offentliga organ med uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av offentlig skuld och centralbanker i tredjeländer. Samtidigt bör undantagen för penning- eller växelkurspolitik eller förvaltning av offentlig skuld inte utvidgas till fall när dessa organ utför transaktioner, handelsorder eller beteenden annat än inom ramen för den politiken eller när personer som arbetar för de organen utför transaktioner, handelsorder eller beteenden för egen räkning.
- (14) Förnuftiga investerare baserar sina investeringsbeslut på information som de redan har tillgång till, alltså tillgänglig förhandsinformation. Därför bör frågan om en förnuftig investerare, i samband med ett investeringsbeslut, rimligtvis skulle beakta en viss uppgift utvärderas på grundval av den tillgängliga förhandsinformationen. En sådan bedömning måste ta hänsyn till de förväntade effekterna av dessa uppgifter i ljuset av den berörda emittentens verksamhet som helhet, informationskällans tillförlitlighet och alla andra marknadsvariabler som kan förväntas påverka de finansiella instrumenten, de relaterade spotavtalen avseende råvaror, eller de auktionerade produkter som är baserade på utsläppsrätterna under de givna omständigheterna.
- (15) Efterhandsinformation kan användas för att kontrollera antagandet att förhandsinformationen var priskänslig, men bör inte användas för att vidta åtgärder mot personer som drog rimliga slutsatser av den förhandsinformation de hade tillgång till.
- (16) När insiderinformation rör ett förlopp som sker i etapper kan varje etapp i förloppet såväl som förloppet som helhet utgöra insiderinformation. Ett mellanliggande steg i en över tiden pågående process kan i sig utgöra omständigheter eller en händelse som föreligger eller som det finns faktiska utsikter för att den kan komma att föreligga eller inträffa, på grundval av en övergripande bedömning av faktorer som föreligger vid den relevanta tidpunkten. Detta begrepp bör emellertid inte tolkas så att omfattningen av omständigheternas eller händelsernas effekt på priserna på de berörda finansiella instrumenten bör tas i beaktande. Ett mellanliggande steg bör anses vara insiderinformation om det i sig uppfyller de kriterier för insiderinformation som fastställs i denna förordning.

- (17) Information som avser en händelse eller omständigheter som utgör ett mellanliggande steg i en över tiden pågående process kan exempelvis hänföra sig till läget i avtalsförhandlingar, villkor som provisoriskt godkänts i avtalsförhandlingar, möjligheten för placering av finansiella instrument, villkor för marknadsföring av finansiella instrument, provisoriska villkor för placeringen av finansiella instrument, eller överväganden om att införa ett finansiellt instrument i ett större index eller om att utesluta ett finansiellt instrument från ett sådant index.
- (18) Rättssäkerheten bör förbättras för marknadsdeltagarna genom en mer detaljerad definition av två av de aspekter som är väsentliga för definitionen av insiderinformationen och betydelsen av dess potentiella effekter på priserna på de finansiella instrumenten, de relaterade spotavtalen avseende råvaror eller de auktionerade produkter som är baserade på utsläppsrätterna. För derivat som är grossistenergiprodukter, bör information som ska offentliggöras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 ⁽¹⁾ anses som insiderinformation.
- (19) Syftet med denna förordning är inte att förbjuda diskussioner av allmän natur mellan aktieägare och företagsledningen om affärs- och marknadsutvecklingen med avseende på en emittent. Sådana förbindelser är väsentliga för att marknaden ska fungera effektivt och bör inte förbjudas genom denna förordning.
- (20) Spotmarknader och relaterade derivatmarknader är nära sammankopplade och globala, och marknadsmissbruk kan ske över båda dessa marknader och över gränser, vilket kan leda till avsevärda systemriskar. Detta gäller för både insiderhandel och marknadsmanipulation. I synnerhet kan insiderinformation från en spotmarknad vara till nytta för en person som handlar på en finansiell marknad. Insiderinformation avseende ett råvaruderivat bör definieras som information som dels uppfyller den allmänna definitionen av insiderinformation avseende finansmarknader och som dels måste offentliggöras i enlighet med lagar och andra bestämmelser på unionsnivå eller nationell nivå, marknadsregler, avtal eller sedvänjor på de derivat- eller spotmarknaderna avseende råvaror. Goda exempel på sådana regler inbegriper förordning (EU) nr 1227/2011 för energimarknaden och *Joint Organisations Database Initiative* (Jodi)-databasen för olja. Sådant information kan fungera som grund för marknadsaktörens beslut att börja handla med råvaruderivat eller relaterade spotavtal avseende råvaror, och bör därför utgöra insiderinformation som måste offentliggöras om den kan förväntas ha en väsentlig inverkan på priset på sådana derivat eller relaterade spotavtal avseende råvaror.

Strategier för manipulation kan också omfatta spotmarknader och derivatmarknader. Handel med finansiella instrument, inklusive råvaruderivat, kan användas för att otillbörligt påverka relaterade spotavtal avseende råvaror, och spotavtal avseende råvaror kan användas för att manipulera relaterade finansiella instrument. Förbudet mot marknadsmanipulation bör fånga dessa ömsesidiga kopplingar. Det är dock varken lämpligt eller praktiskt möjligt att utvidga denna förordnings räckvidd till att omfatta beteenden som inte berör finansiella instrument, t.ex. handel med spotavtal avseende råvaror som endast påverkar spotmarknaden. När det specifikt gäller grossistenergiprodukter bör de behöriga myndigheterna beakta särdragen i definitionerna i förordning (EU) nr 1227/2011 när de tillämpar definitionerna av insiderinformation, insiderhandel och marknadsmanipulation enligt denna förordning på finansiella instrument relaterade till grossistenergiprodukter.

- (21) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EU ⁽²⁾ är kommissionen, medlemsstaterna och andra officiellt utsedda organ bland annat ansvariga för det tekniska utfärdandet av utsläppsrätter, deras fria tilldelning till industrisektorer och nya aktörer som kan komma i fråga för detta och, mer allmänt, utvecklingen och genomförandet av unionens klimatpolitiska ram, som stöder tillhandahållandet av utsläppsrätter för köpare inom unionens system för handel med utsläppsrätter. Dessa offentliga organ kan, inom ramen för utövandet av sina uppgifter, bland annat ha tillgång till priskänslig icke-offentlig information och enligt direktiv 2003/87/EG kan de behöva göra vissa marknadstransaktioner avseende utsläppsrätter. Till följd av klassificeringen av utsläppsrätter som finansiella instrument som ett led i översynen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG ⁽³⁾, kommer även dessa instrument att omfattas av denna förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 av den 25 oktober 2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi (EUT L 326, 8.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

För att bevara de befogenheter som kommissionen, medlemsstaterna och andra officiellt utsedda organ har att utveckla och genomföra unionens klimatpolitik, bör dessa offentliga organs verksamhet, i den mån verksamheten utförts i allmänhetens intresse och uttryckligen inom ramen för denna politik och avseende utsläppsrätter, undantas från tillämpningen av denna förordning. Ett sådant undantag bör inte ha en negativ effekt på den övergripande marknadsöppenheten, eftersom dessa offentliga organ har lagstadgade förpliktelser att bedriva sin verksamhet på ett sätt som säkerställer ett ordentligt, rättvist och icke-diskriminerande offentliggörande av och tillgång till alla nya beslut, händelser och uppgifter som är av priskänslig natur. Det finns dessutom skyddsåtgärder för ett rättvist och icke-diskriminerande offentliggörande av särskild priskänslig information som innehålls av offentliga myndigheter enligt direktiv 2003/87/EC och de genomförandebestämmelser som antagits till följd av det direktivet. Samtidigt bör undantaget för offentliga organ som utför verksamhet inom ramen för unionens klimatpolitik inte gälla i fall när de offentliga organen utför verksamhet eller transaktioner som inte sker inom ramen för unionens klimatpolitik eller när personer som arbetar för ett av dessa organ utövar verksamhet eller transaktioner för egen räkning.

- (22) Enligt artikel 43 i EUF-fördraget, och för genomförandet av internationella avtal som ingåtts i enlighet med EUF-fördraget, är kommissionen, medlemsstaterna och andra officiellt utsedda organ bland annat ansvariga för att utöva den gemensamma jordbrukspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken. Vid utförandet av dessa uppgifter genomför dessa offentliga organ verksamhet och vidtar åtgärder för att förvalta jordbruks- och fiskerimarknaderna, även genom offentlig intervention och införande av ytterligare importtullar eller uppskov av sådana tullar. Med hänsyn till denna förordnings tillämpningsområde, vissa bestämmelser i förordningen som omfattar spotavtal avseende råvaror vilka påverkar eller kan förväntas påverka finansiella instrument och finansiella instrument vars värde är beroende av värdet på spotavtalet avseende råvaror och vilka påverkar eller kan förväntas påverka spotavtal avseende råvaror, är det nödvändigt att säkerställa att kommissionens, medlemsstaternas och andra officiellt utsedda organs verksamhet inte begränsas när det gäller att utöva den gemensamma jordbrukspolitiken och unionens gemensamma fiskeripolitik.

För att bevara de befogenheter som kommissionen, medlemsstaterna och andra officiellt utsedda organ har att utveckla och utöva den gemensamma jordbrukspolitiken och unionens gemensamma fiskeripolitik, bör deras verksamhet, i den mån verksamheten utförts i allmänhetens intresse och uttryckligen i syfte att uppfylla den politiken, undantas från tillämpningen av denna förordning. Ett sådant undantag bör inte ha en negativ effekt på den övergripande marknadsöppenheten, eftersom dessa offentliga organ har lagstadgade förpliktelser att bedriva sin verksamhet på ett sätt som säkerställer ett ordentligt, rättvist och icke-diskriminerande offentliggörande av och tillgång till alla nya beslut, händelser och uppgifter som är av priskänslig natur. Samtidigt bör undantaget för offentliga organ som utövar verksamhet i syfte att uppfylla unionens gemensamma jordbrukspolitik och unionens gemensamma fiskeripolitik inte gälla när de offentliga organen utför verksamhet eller transaktioner som inte utövas i syfte att uppfylla den gemensamma jordbrukspolitik och unionens gemensamma fiskeripolitik eller när personer som arbetar för ett av de organen utövar verksamhet eller transaktioner för egen räkning.

- (23) De huvudsakliga kännetecknen för insiderhandeln består i att en oerättigad fördel uppnås från insiderinformation till nackdel för tredje parter som är omedvetna om sådan information, och följaktligen leder detta till att finansmarknadernas integritet och investerarnas förtroende undergrävs. Förbudet mot insiderhandel bör följaktligen tillämpas när en person som förfogar över insiderinformation otillbörligt utnyttjar den fördel som denna information ger och utför en transaktion i enlighet med denna information genom att förvärva eller avyttra, eller försöka förvärva eller avyttra, eller genom att återkalla eller ändra, eller försöka återkalla eller ändra, en handelsorder att förvärva eller avyttra finansiella instrument som omfattas av denna information, för egen eller annans räkning, direkt eller indirekt. Utnyttjande av insiderinformation kan även bestå i handel med utsläppsrätter och derivat av dessa och budgivning vid sådana auktioner för utsläppsrätter eller andra auktionerade produkter baserade på sådana som hålls enligt kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010⁽¹⁾.
- (24) När en juridisk eller fysisk person som förfogar över insiderinformation förvärvar eller avyttrar, eller försöker förvärva eller avyttra, finansiella instrument som omfattas av den informationen, för egen eller annans räkning, direkt eller indirekt, bör det underförstås att den personen har utnyttjat den informationen. Det antagandet påverkar inte rätten till försvar. Frågan huruvida en person har överträtt förbudet mot insiderhandel eller har försökt utöva insiderhandel bör bedömas mot bakgrund av syftet med denna förordning, vilket är att skydda finansmarknadernas integritet och höja investerarnas förtroende för dem. Detta förtroende bygger i sin tur på att investerarna har tillförsäkrats likabehandling och skydd mot otillbörligt utnyttjande av insiderinformation.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 av den 12 november 2010 om tidschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (EUT L 302, 18.11.2010, s. 1).

- (25) Handelsorder som lagts innan en person förfogar över insiderinformation bör inte anses vara insiderhandel. Om en person emellertid har kommit att förfoga över insiderinformation bör det antas att alla senare ändringar av handelsorderna relaterade till den informationen som lagts innan sådan information förfogades över, inbegripet återkallelse eller ändring av en handelsorder eller ett försök att återkalla och ändra en handelsorder, utgör insiderhandel. Det antagandet kan emellertid avvisas om personen påvisar att han eller hon inte utnyttjade insiderinformationen när transaktionen utfördes.
- (26) Utnyttjande av insiderinformation kan bestå i förvärv eller avyttring av ett finansiellt instrument, eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter, eller återkallelse eller ändring av en handelsorder, eller försök att förvärva eller avyttra ett finansiellt instrument eller att återkalla eller ändra en handelsorder, samtidigt som personen i fråga inser eller borde ha insett att informationen utgör insiderinformation. I detta avseende bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till vad en normal och förnuftig person inser eller borde ha insett med hänsyn till omständigheterna.
- (27) Denna förordning bör tolkas på ett sätt som stämmer överens med de åtgärder som medlemsstaterna antagit för att skydda innehavare av överlåtbara värdepapper som medför rösträtt i ett bolag (eller som efter lösen eller konvertering kan medföra sådana rättigheter) när bolaget är föremål för ett offentligt uppköpserbjudande eller något annat förslag om förändring av kontrollen i bolaget. Denna förordning bör i synnerhet tolkas på ett sätt som stämmer överens med de lagar och andra författningar som antagits om uppköpserbjudanden, fusioner och andra transaktioner som påverkar ägande eller kontroll av företag som regleras av de tillsynsmyndigheter som medlemsstaterna har utsett i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG ⁽¹⁾.
- (28) Analyser och prognoser som grundas på allmänt tillgängliga uppgifter bör inte i sig anses vara insiderinformation, och enbart det faktum att en transaktion utförs på grundval av analys eller prognoser bör därför inte anses utgöra utnyttjande av insiderinformation. Till exempel när offentliggörande eller spridning av information rutinmässigt förväntas av marknaden och när sådant offentliggörande eller distribution bidrar till prisbildningsprocessen för finansiella instrument, eller när informationen bidrar med synpunkter från en erkänd marknadskommentator eller institution som kan påverka priserna på relaterade finansiella instrument kan informationen utgöra insiderinformation. Marknadsaktörer måste därför beakta i vilken utsträckning informationen är icke offentlig och hur finansiella instrument eventuellt skulle påverkas om handel sker innan den offentliggörs eller sprids, för att fastställa huruvida de skulle handla på grundval av insiderinformation.
- (29) För att undvika att det av misstag införs förbud mot former av finansiell verksamhet som är legitima, dvs. som inte kan innebära marknadsmissbruk, är det nödvändigt att erkänna vissa legitima beteenden. Detta kan exempelvis inbegripa ett erkännande av marknadsgaranternas roll när dessa agerar som legitima tillhandahållare av marknadslikviditet.
- (30) Om marknadsgaranter eller personer som auktoriserats att agera som motparter begränsar sig till att bedriva sin legitima verksamhet att köpa och sälja finansiella instrument eller om personer som auktoriserats att utföra handelsorder på tredje parts vägnar begränsar sig till att vederbörligen utföra, återkalla eller ändra en handelsorder, bör detta inte anses utgöra utnyttjande av sådan insiderinformation. Skyddsåtgärderna som föreskrivs i denna förordning för marknadsgaranter eller andra som erhållit auktorisation för att agera som motpart eller personer som har auktoriserats att utföra handelsorder på tredje parts vägnar, vilka har insiderinformation, bör emellertid inte omfatta verksamhet som klart och tydligt är förbjuden enligt denna förordning, vilket exempelvis inbegriper förfarandet att handla före kunden (*front running*). När en juridisk person har vidtagit alla rimliga åtgärder för att undvika marknadsmissbruk, samtidigt som fysiska personer i sitt arbete trots detta gör sig skyldiga till marknadsmissbruk på den juridiska personens vägnar bör detta inte anses utgöra marknadsmissbruk av den juridiska personen. Ett annat exempel som inte bör anses utgöra utnyttjande av insiderinformation är transaktioner som utförs för att uppfylla ett tidigare ingånget åtagande som har förfallit. Enbart det faktum att ha tillgång till insiderinformation angående ett annat bolag och att utnyttja den i samband med ett offentligt uppköpserbjudande för att vinna kontroll över detta bolag eller föreslå en fusion med det bolaget bör inte anses utgöra insiderhandel.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden (EUT L 142, 30.4.2004, s. 12).

- (31) Eftersom ett förvärv eller en avyttring av finansiella instrument med nödvändighet föregås av att den som företar respektive transaktion fattar ett beslut att förvärva eller avyttra, bör enbart det faktum att personen gör ett sådant förvärv eller avyttring inte anses innebära att insiderinformation utnyttjas. Agerande på grundval av egna planer och strategier för handel bör inte betraktas som utnyttjande av insiderinformation. Ingen av de juridiska eller fysiska personerna bör emellertid skyddas av sin yrkesfunktion, de bör endast skyddas om de agerar på ett lämpligt sätt och uppfyller både de standarder som förväntas inom deras yrke och de som fastställs i denna förordning, dvs. marknadsintegritet och investerarskydd. En överträdelse kan trots detta anses ha begåtts om den behöriga myndigheten påvisar att det fanns ett icke-legitimt skäl till de transaktionerna eller handelsorderna eller det beteendet eller att personen utnyttjade insiderinformation.
- (32) Marknadssonderingar är interaktioner mellan en säljare av ett finansiellt instrument och en eller flera potentiella investerare innan en transaktion aviseras, i syfte att bedöma potentiella investerares intresse av en eventuell transaktion och dess prissättning, storlek och strukturering. Marknadssonderingar kan omfatta en börsintroduktion eller därpå följande erbjudanden av värdepapper, och skiljer sig från den vanliga handeln. De är mycket värdefulla verktyg för att bedöma potentiella investerares åsikter, förbättra dialogen mellan aktieägare, se till att handeln fungerar smidigt och att emittenters, existerande aktieägares och potentiella nya investerares åsikter sammanjämkas. De kan komma till särskild nytta när förtroendet för marknaderna är bristfälligt eller när marknaderna saknar ett relevant referensvärde eller är instabila. Möjligheten att utföra sådana marknadssonderingar är sålunda av betydelse för att finansmarknaderna ska kunna fungera väl och marknadssonderingar bör inte i sig betraktas som marknadsmissbruk.
- (33) Exempel på marknadssonderingar inkluderar fall där det säljande företaget har fört diskussioner med en emittent om en eventuell transaktion och företaget har beslutat att bedöma det potentiella investerarintresset i syfte att fastställa villkoren för en transaktion, till fall då en emittent har för avsikt att avisera en emission av skuldinstrument eller aktier och nyckelinvesterare kontaktas av det säljande företaget och erhåller de fullständiga villkoren för transaktionen för att erhålla ett finansiellt åtagande att delta i transaktionen, eller till fall då det säljande företaget strävar efter att sälja en omfattande mängd värdepapper på en investerares vägnar och strävar efter att bedöma det potentiella intresset för de värdepapperen hos andra potentiella investerare.
- (34) Genomförande av marknadssonderingar kan kräva att insiderinformation lämnas till potentiella investerare. Det kommer i allmänhet endast att finnas möjlighet att dra finansiell fördel av handel på grundval av insiderinformation som förmedlats i en marknadssondering om det finns en existerande marknad för det finansiella instrument som är föremål för marknadssonderingen eller för ett relaterat finansiellt instrument. Med hänsyn till tidpunkten för sådana diskussioner är det möjligt att insiderinformation kan komma att lämnas till den potentiella investeraren under marknadssonderingens gång efter det att ett finansiellt instrument har tagits upp till handel på en reglerad marknad eller har handlats på en MTF- eller OTF-plattform. Den marknadsaktör som lämnar information bör innan den inleder en marknadssondering bedöma huruvida denna marknadssondering kommer att innebära att insiderinformation lämnas.
- (35) Det bör anses att insiderinformation lämnas legitimt om den lämnas som ett normalt led i fullgörandet av en persons tjänst, verksamhet eller åligganden. Om en marknadssondering omfattar röjande av insiderinformation kommer den marknadsgarant som röjer informationen anses agera som ett normalt led i fullgörandet av sin tjänst, verksamhet eller åligganden om denne vid tidpunkten för röjandet informerar och erhåller ett medgivande från den person som mottar information om att han eller hon får tillhandahållas insiderinformation, att personen i fråga enligt bestämmelserna i denna förordning kommer att vara förhindrad att handla eller agera på grundval av denna information, att rimliga åtgärder måste vidtas för att skydda uppgifternas fortlöpande konfidentialitet, och att personen i fråga måste informera den marknadsaktör som lämnar information om identiteten på alla fysiska och juridiska personer till vilka information lämnas under det att ett svar på marknadssonderingen utarbetas. Den marknadsaktör som lämnar information bör även uppfylla skyldigheterna som närmare bör fastställas i tekniska standarder för tillsyn, när det gäller att föra register över röjda uppgifter. Det bör inte antas att marknadsaktörer som inte uppfyller denna förordning vid utförandet av en marknadssondering har röjt insiderinformation på ett olagligt sätt, men de bör inte kunna utnyttja det undantag som beviljas dem som uppfyller bestämmelserna. Frågan om huruvida de har brutit mot förbudet mot olagligt röjande av insiderinformation bör bedömas mot bakgrund av alla relevanta bestämmelser i denna förordning, och alla marknadsgaranter som lämnar information bör vara skyldiga att innan de inleder en marknadssondering skriftligen dokumentera sin bedömning av huruvida denna marknadssondering kommer att innebära röjande av insiderinformation.

- (36) Potentiella investerare som är föremål för en marknadssondering bör för sin del bedöma om den information som lämnas till dem utgör insiderinformation som skulle förbjuda dem att handla på grundval av denna information eller förbjuda dem att vidareförmedla den informationen. Potentiella investerare omfattas även i fortsättningen av de regler om insiderhandel och olagligt röjande av insider information som fastställs i denna förordning. Esma bör utfärda riktlinjer i syfte att bistå potentiella investerare när det gäller deras överväganden och vilka åtgärder de bör vidta för att inte överträda denna förordning.
- (37) I förordning (EU) nr 1031/2010 föreskrivs att två parallella system mot marknadsmissbruk ska tillämpas på auktioner för utsläppsrätter. Till följd av att utsläppsrätter klassificeras som finansiella instrument bör dock den här förordningen utgöra en enhetlig regelbok av marknadsmissbruksåtgärder som är tillämpliga på hela primär- och sekundärmarknaden för utsläppsrätter. Denna förordning bör också tillämpas på beteenden eller transaktioner, inbegripet bud, avseende auktionering på en auktionsplattform som har godkänts som en reglerad marknad för utsläppsrätter eller andra auktionerade produkter som är baserade på utsläppsrätter, inbegripet när auktionerade produkter inte är finansiella instrument, enligt förordning (EU) nr 1031/2010.
- (38) De åtgärder mot marknadsmanipulation som föreskrivs i denna förordning bör kunna anpassas till nya former av handel eller nya strategier som kan innebära marknadsmissbruk. För att återspegla det faktum att handeln med finansiella instrument allt oftare är automatiserad är det önskvärt att definitionen av marknadsmanipulation anger specifika exempel på marknadsmissbruksstrategier som kan utföras genom alla tillgängliga handelssätt, inklusive algoritmisk handel och högfrequenshandel. De exempel som anges är varken avsedda att vara uttömmande eller att antyda att det inte skulle röra sig om marknadsmissbruk om samma strategier genomfördes på annat sätt.
- (39) Förbudet mot marknadsmissbruk bör även omfatta de personer som samarbetar för att bedriva marknadsmissbruk. Exempelen kan inkludera, men är inte begränsade till, förmedlare som utformar och rekommenderar en handelsstrategi som syftar till marknadsmissbruk, personer som uppmuntrar en person med insiderinformation att röja denna information på ett olagligt sätt, eller personer som utvecklar mjukvara i samarbete med en handlare i syfte att underlätta marknadsmissbruk.
- (40) För att säkerställa att ansvar åläggs både den juridiska personen och alla fysiska personer som deltar i den juridiska personens beslutsfattande, bör de olika nationella rättsliga mekanismerna i medlemsstaterna erkännas. Detta har direkt anknytning till metoderna för ansvarstilldelning i nationell rätt.
- (41) För att komplettera förbudet mot marknadsmanipulation bör denna förordning inbegripa ett förbud mot försök till marknadsmanipulation. Ett försök till marknadsmanipulation bör särskiljas från ett faktiskt beteende som kan förväntas leda till marknadsmanipulation, eftersom båda verksamheterna är förbjudna enligt denna förordning. Ett sådant försök kan inkludera, men är inte begränsat till, situationer där verksamheten inleds men inte fullbordas, till exempel som ett resultat av tekniska problem eller en handelsorder som inte beaktas. Det är nödvändigt att förbjuda försök att manipulera marknaden för att de behöriga myndigheterna ska kunna påföra sanktioner mot sådana försök.
- (42) Utan att syftet med denna förordning och dess direkt tillämpliga bestämmelser påverkas, är det möjligt att en person som inleder transaktioner eller lägger handelsorder vilka kan anses utgöra marknadsmanipulation kan påvisa att skälen för att inleda sådana transaktioner eller lägga sådana handelsorder var legitima och att dessa transaktioner och handelsorder stämmer överens med godtagen praxis på den berörda marknaden. Godtagen marknadspraxis kan endast fastställas av den behöriga myndighet som ansvarar för utövandet av tillsyn över marknadsmissbruk på den berörda marknaden. Praxis som är vedertagen på en viss marknad kan inte anses vara tillämplig på andra marknader såvida inte de behöriga myndigheterna på dessa andra marknader officiellt har godkänt denna praxis. En överträdelse kan trots detta anses ha begåtts om den behöriga myndigheten påvisar att det fanns ett icke-legitimt skäl till dessa transaktioner eller handelsorder.
- (43) Denna förordning bör också klargöra att handlingar som innebär marknadsmanipulation eller försök till marknadsmanipulation avseende ett finansiellt instrument kan ha formen av användning av relaterade finansiella instrument, som derivatinstrument, som handlas på en annan handelsplats eller OTC.

- (44) Många finansiella instrument prissätts i förhållande till referensvärden. Faktisk manipulation eller försök till manipulation av referensvärden, inbegripet interbankräntor, kan ha allvarliga konsekvenser för marknadens förtroende och kan leda till betydande förluster för investerare eller snedvrida den reala ekonomin. Därför krävs särskilda bestämmelser angående referensvärden för att bevara marknadernas integritet och se till att behöriga myndigheter kan upprätthålla ett tydligt förbud mot manipulation av referensvärden. De bestämmelserna bör omfatta alla offentliggjorda referensvärden, även referensvärden tillgängliga via internet, oavsett om tillgången är gratis eller inte, såsom CDS-referensvärden och index av index. Det är nödvändigt att komplettera det allmänna förbudet mot marknadsmanipulation genom att förbjuda manipulation av själva referensvärdet och överföringen av oriktig eller vilseledande information, oriktiga eller vilseledande ingångsvärden, eller alla andra åtgärder som manipulerar beräkningen av referensvärdet, där den beräkningen definieras brett så att den omfattar mottagande och bedömning av alla uppgifter som är relaterade till beräkningen av detta referensvärde och särskilt inkluderar trimmade data och omfatta metoden för beräkningen av referensvärdet, oavsett om den är helt eller delvis algoritmisk eller grundar sig på en bedömning. Dessa bestämmelser kompletterar förordning (EU) nr 1227/2011 som förbjuder att avsiktligt ge oriktig information till företag som tillhandahåller prisbedömningar eller marknadsrapporter om energiprodukter i grossistledet, vilket leder till att marknadsaktörer som handlar på grundval av dessa prisbedömningar eller marknadsrapporter vilseleds.
- (45) För att säkerställa enhetliga marknadsvillkor för olika handelsställen och plattformar som omfattas av denna förordning, bör alla personer som driver reglerade marknader, MTF-plattformar och OTF-plattformar åläggas att inrätta och upprätthålla effektiva arrangemang, system och förfaranden som syftar till att förebygga och upptäcka metoder som innebär marknadsmanipulation och marknadsmissbruk.
- (46) Manipulation eller försök till manipulation av finansiella instrument kan också bygga på att man lägger handelsorder som kanske inte verkställs. Ett finansiellt instrument kan också utsättas för manipulation genom beteenden utanför handelsplatsen. Personer som yrkesmässigt arrangerar eller verkställer transaktioner bör vara skyldiga att inrätta och upprätthålla effektiva arrangemang, system och förfaranden för att upptäcka och rapportera misstänkta transaktioner. De bör även rapportera misstänkta handelsorder och misstänkta transaktioner som sker utanför en handelsplats.
- (47) Manipulation eller försök till manipulation av finansiella instrument kan också bygga på spridning av falsk eller vilseledande information. Spridning av falsk eller vilseledande information kan ha betydande påverkan på priserna på finansiella instrument på relativt kort tid. Det kan röra sig om fabricering av uppenbart falsk information, men också om avsiktligt utelämnande av väsentliga fakta, liksom medvetet felaktig rapportering av information. Den formen av marknadsmanipulation är till särskild skada för investerare, eftersom den får dem att basera sina investeringsbeslut på oriktig eller snedvriden information. Den är också till skada för emittenter, eftersom den minskar förtroendet för den tillgängliga information som rör dem. Bristande marknadsförtroende kan i sin tur äventyra emittentens förmåga att emittera nya finansiella instrument eller beviljas kredit från andra marknadsaktörer för att finansiera sin verksamhet. Information sprids snabbt på marknaden. Följaktligen kan skadan för investerare och emittenter kvarstå under relativt lång tid innan informationen befinns vara falsk eller vilseledande och kan korrigeras av emittenten eller den som är ansvarig för informations-spridningen. Det är därför nödvändigt att spridandet av falsk eller vilseledande information, inklusive rykten och falska eller vilseledande nyheter, anses strida mot denna förordning. Därför bör inte de som är aktiva på finansmarknaderna ha rätt att fritt uttrycka information som står i strid med deras egen uppfattning eller bättre vetande och som de vet eller borde veta är falsk eller vilseledande, vilket är till skada för investerare och emittenter.
- (48) Mot bakgrund av den ökade användningen av webbplatser, bloggar och sociala medier är det viktigt att tydliggöra att spridning av falsk eller vilseledande information via internet, inbegripet sociala medier eller anonyma bloggar, vid tillämpning av denna förordning bör anses vara likvärdigt med spridning via mer traditionella kommunikationskanaler.
- (49) Det är viktigt att en emittent offentliggör insiderinformation för att motverka insiderhandel och säkerställa att investerare inte vilseleds. Emittenter bör därför åläggas att så snart som möjligt underrätta allmänheten om insiderinformation. Den skyldigheten kan under särskilda omständigheter emellertid skada emittentens legitima intressen. Under sådana omständigheter bör ett uppskjutande av offentliggörandet tillåtas, förutsatt att det inte är sannolikt att uppskjutandet vilseleder allmänheten och om emittenten kan säkerställa att informationen förblir konfidentiell. Skyldigheten att offentliggöra insiderinformation gäller endast om emittenten har begärt eller godkänt det finansiella instrumentet för handel.

- (50) Vid tillämpning av de krav som avser offentliggörande av insiderinformation och uppskjutande av sådant offentliggörande som anges i denna förordning kan legitimt intresse särskilt avse bl.a. följande omständigheter: a) pågående förhandlingar eller liknande inslag där resultatet eller det normala förhandlingsmönstret kan förväntas påverkas av ett offentliggörande. Särskilt om emittentens finansiella bärkraft är allvarligt och omedelbart hotad, även om den inte blivit föremål för tillämplig insolvenslagstiftning, får offentliggörande av information senareläggas under en begränsad period om ett offentliggörande skulle utgöra en allvarlig risk för de befintliga och potentiella aktieägarnas intressen genom att underminera utgången av särskilda förhandlingar i syfte att säkerställa emittentens långsiktiga finansiella återhämtning; b) beslut som fattats eller avtal som slutits av emittentens ledningsorgan som kräver godkännande av ett annat av emittentens organ för att träda i kraft, om emittentens organisation kräver att de organen hålls åtskilda, förutsatt att offentliggörande av informationen före godkännandet tillsammans med ett meddelande om att det godkännandet fortfarande avvaktas skulle medföra risker för att allmänheten inte kan bedöma informationen korrekt.
- (51) Kravet att offentliggöra insiderinformation måste också gälla deltagare på marknaden för utsläppsrätter. För att undvika att utsätta marknaden för rapportering som inte är till nytta, och se till att den planerade åtgärden blir kostnadseffektiv, tycks det nödvändigt att begränsa regleringseffekterna av det kravet till endast de verksamhetsutövare inom unionens system för handel med utsläppsrätter som – genom sin storlek och verksamhet – rimligtvis kan förväntas kunna ha en betydande inverkan på priset på utsläppsrätter, på auktionerade produkter baserade på utsläppsrätterna eller på relaterade finansiella derivativinstrument avseende utsläppsrätterna och för budgivning i auktionerna enligt förordning (EU) nr 1031/2010. Kommissionen bör genom en delegerad akt anta åtgärder för att fastställa en minimitröskel för tillämpningen av det undantaget. Den information som bör offentliggöras bör avse den offentliggörande partens fysiska verksamhet och inte dennes egna planer eller strategier för handel med utsläppsrätter, auktionerade produkter som är baserade på utsläppsrätter eller på relaterade finansiella derivativinstrument. När deltagare på marknaden för utsläppsrätter redan uppfyller motsvarande krav att offentliggöra insiderinformation, i synnerhet enligt förordning (EU) nr 1227/2011, bör skyldigheten att offentliggöra insiderinformation om utsläppsrätter inte medföra någon dubbling av obligatoriska offentliggöranden som har samma innehåll i sak. När det gäller deltagare på marknaden för utsläppsrätter med samlade utsläpp eller en installerad tillförd effekt på eller under den fastställda tröskeln, bör det även anses, eftersom information om deras fysiska verksamhet anses vara oväsentlig för syftet med ett offentliggörande, att informationen inte har en väsentlig inverkan på priset på utsläppsrätter, på auktionerade produkter baserade på utsläppsrätter eller på relaterade finansiella derivativinstrument. Sådana deltagare på marknaden för utsläppsrätter bör emellertid omfattas av förbudet mot insiderhandel när det gäller alla andra uppgifter de har tillgång till och som är insiderinformation.
- (52) I syfte att värna om allmänintresset, bevara det finansiella systemets stabilitet och till exempel undvika att likviditetskriser i finansiella institut utvecklas till solvenskriser till följd av ett plötsligt uttag av medel, kan det vara lämpligt att under exceptionella omständigheter tillåta att kreditinstitut eller andra finansiella institut skjuter upp offentliggörandet av insiderinformation. Detta kan särskilt gälla information som är av betydelse för tillfälliga likviditetsproblem, när instituten behöver ta emot lån från centralbanker, inbegripet likviditetsstöd i krislägen från en central bank när offentliggörandet av informationen skulle få en systempåverkan. Detta uppskjutande bör ske på villkor att emittenten erhåller den behöriga myndighetens medgivande och att det är uppenbart att det vidare allmänna och ekonomiska intresset av att skjuta upp offentliggörandet uppväger marknads intresse av att erhålla den information som uppskjutandet avser.
- (53) Med avseende på finansiella institut, särskilt sådana som får lån från centralbanker, inklusive likviditetsstöd i krislägen, bör bedömningen rörande huruvida informationen är systemviktig och huruvida det ligger i allmänhetens intresse att offentliggörandet skjuts upp göras av den behöriga myndigheten, om så är lämpligt efter samråd med nationella centralbanken, makrotillsynsorganet eller annan relevant nationell myndighet.
- (54) Det bör vara klart förbjudet att utnyttja eller försöka utnyttja insiderinformation till att bedriva handel för egen räkning eller för tredje parts räkning. Utnyttjande av insiderinformation kan även bestå i handel med utsläppsrätter och derivat avseende utsläppsrätter och budgivning vid auktioner för utsläppsrätter eller andra auktionerade produkter baserade på sådana och som hålls enligt förordning (EU) nr 1031/2010 av personer som inser eller borde inse att informationen de innehar är insiderinformation. Information om marknadsaktörens egna planer och strategier för handel bör inte betraktas vara insiderinformation, även om information om en tredje parts planer och strategier för handel kan utgöra insiderinformation.

- (55) Kravet på offentliggörande av insiderinformation kan vara betungande för små och medelstora företag enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁾ vars finansiella instrument tagits upp till handel på tillväxtmarknader för små och medelstora företag, med tanke på kostnaderna för övervakning av den information de innehar och för juridisk rådgivning för att fastställa om och när informationen måste offentliggöras. Det är dock viktigt att insiderinformation snabbt offentliggörs för att säkerställa investerarnas förtroende för de emittenterna. Därför bör Esma kunna utfärda riktlinjer som hjälper emittenterna att fullgöra skyldigheten att offentliggöra insiderinformation utan att göra avkall på skyddet för investerare.
- (56) Insiderförteckningar är ett viktigt verktyg när tillsynsmyndigheterna utreder eventuellt marknadsmissbruk, men nationella skillnader vad gäller de uppgifter som ingår i dessa förteckningar medför onödiga administrativa bördor för emittenterna. För att sänka dessa kostnader bör det därför finnas enhetliga krav på vilka datafält som krävs för insiderförteckningar. Det är också viktigt att personer som står med på insiderförteckningar informeras om detta och om följderna av detta enligt denna förordning och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/57/EU ⁽²⁾. Kravet att föra och kontinuerligt uppdatera insiderförteckningar medför administrativa bördor i synnerhet för emittenter på tillväxtmarknader för små och medelstora företag. I och med att de behöriga myndigheterna kan utöva effektiv tillsyn över marknadsmissbruk utan att hela tiden ha tillgång till insiderförteckningar för dessa emittenter bör de undantas från denna skyldighet för att sänka de administrativa kostnaderna som denna förordning medför. Sådana emittenter bör emellertid på begäran tillhandahålla de behöriga myndigheterna en insiderförteckning.
- (57) Det är en värdefull åtgärd för att skydda marknadsintegriteten att emittenter eller personer som handlar på deras vägnar eller för deras räkning upprättar förteckningar över personer som arbetar för dem, genom anställningskontrakt eller på annat vis, och som har tillgång till insiderinformation som direkt eller indirekt hänför sig till emittenten. Sådana förteckningar kan användas av emittenter eller andra personer för att kontrollera flödet av insiderinformation och på detta sätt hjälpa dem att hantera sina skyldigheter att inte röja information. Sådana förteckningar kan även vara ett användbart verktyg för behöriga myndigheter att identifiera alla personer som har tillgång till insiderinformation och den tidpunkt då de fick denna tillgång. Tillgången till insiderinformation som direkt eller indirekt hänför sig till emittenten för personer som finns upptagna på en sådan förteckning påverkar inte de förbud som fastställs i denna förordning.
- (58) Ökad öppenhet i de transaktioner som utförs av personer i ledande ställning hos emittenter och, i tillämpliga fall, av dem närstående personer, är en förebyggande åtgärd mot marknadsmissbruk, särskilt insiderhandel. Ett offentliggörande av dessa transaktioner, på åtminstone individuell basis, kan även utgöra en värdefull informationskälla för investerarna. Det är nödvändigt att klargöra att skyldigheten att offentliggöra dessa ledande personers transaktioner även innefattar pantsättning eller utlåning av finansiella instrument, eftersom pantsättning av aktier kan få en väsentlig och potentiellt destabiliserande effekt på företaget vid en plötslig och oförutsedd avyttring. Utan offentliggörande av information skulle marknaden inte veta att det fanns ökad möjlighet till, exempelvis, en betydande framtida ändring i aktieägandet, en ökning av utbudet av aktier på marknadsplatsen, eller en förlust av rösträtter i det företaget. Därför krävs anmälan enligt denna förordning om pantsättningen av värdepapper görs som en del av en större transaktion i vilken en person med ledningsansvar pantsätter värdepapper som säkerhet för att få lån hos tredje part. Dessutom är fullständig och korrekt marknadsöppenhet en förutsättning för aktörernas förtroende för marknaden och särskilt förtroendet hos företagets aktieägare. Det är även nödvändigt att klargöra att skyldigheten att offentliggöra dessa ledningspersoners transaktioner innefattar transaktioner som utförs av en annan person inom ramen för ett diskretionärt uppdrag. För att uppnå en lämplig balans mellan graden av öppenhet och antalet rapporter som anmäls till behöriga myndigheter eller offentliggörs bör trösklar införas genom denna förordning, och transaktioner under denna tröskel behöver inte anmälas eller offentliggöras.
- (59) Anmälan av transaktioner som utförs av personer i ledande ställning för egen räkning, eller av en till dem närstående person, är inte enbart värdefull information för marknadsaktörerna, utan är också ytterligare ett medel för de behöriga myndigheterna att övervaka marknaderna. Skyldigheten att anmäla transaktioner påverkar inte de förbud som fastställs i denna förordning.
- (60) Anmälan av transaktioner bör ske i enlighet med de regler om överföring av personuppgifter som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2011/61/EU och av direktiv 2002/92/EG (se sidan 349 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/57/EU av den 16 april 2014 om straffrättsliga påföljder för marknadsmissbruk (marknadsmissbruksdirektiv) (se sidan 179 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (61) Personer i ledande ställning bör inte ha rätt att utöva handel före offentliggörandet av en delårsrapport eller en bokslutskommuniké som den berörda emittenten är skyldig att offentliggöra enligt bestämmelserna på den handelsplats där emittentens aktier är upptagna till handel eller i enlighet med nationell rätt, såvida det inte existerar specifika och begränsade omständigheter som skulle motivera ett tillstånd från emittenternas sida som tillåter en person i ledande ställning att handla. Sådana tillstånd från emittentens sida påverkar inte de förbud som fastställs i denna förordning.
- (62) Tillsynens effektivitet garanteras genom en uppsättning effektiva verktyg, befogenheter och resurser för den behöriga myndigheten i varje medlemsstat. I denna förordning fastställs följaktligen särskilt den minimiuppsättning av tillsyns- och utredningsbefogenheter som medlemsstaternas behöriga myndigheter bör ges enligt nationell rätt. De befogenheterna bör, när nationell rätt så kräver, utövas genom ansökan hos de behöriga rättsliga myndigheterna. När de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter enligt denna förordning bör de agera objektivt och opartiskt och förbli autonoma i sitt beslutsfattande.
- (63) Även företagen på marknaden och alla ekonomiska aktörer bör bidra till marknads integritet. Det förhållandet att en enda behörig myndighet utses för marknadsmissbruk utesluter inte samarbete eller delegering på den behöriga myndighetens ansvar mellan den myndigheten och företag på marknaden, i syfte att säkerställa effektiv övervakning av att de bestämmelser som antas i enlighet med denna förordning följs. När personer som tar fram eller sprider investeringsrekommendationer eller annan information som rekommenderar eller föreslår en investeringsstrategi avseende ett eller flera finansiella instrument även handlar för egen räkning med sådana instrument, bör de behöriga myndigheterna bland annat kunna kräva eller begära av dessa personer alla uppgifter som är nödvändiga för att fastställa om de rekommendationer som tagits fram och spridits av dem är förenliga med denna förordning.
- (64) När det gäller att upptäcka fall av insiderhandel och marknadsmanipulation måste de behöriga myndigheterna, i enlighet med nationell rätt, ha rätt att få tillträde till fysiska och juridiska personers lokaler för att beslagta handlingar. Tillträde till sådana lokaler krävs när det finns en rimlig misstanke om att det existerar handlingar och andra uppgifter som har samband med föremålet för en utredning och som kan vara relevanta för att bevisa ett fall av insiderhandel eller marknadsmissbruk. Dessutom krävs tillträde till sådana lokaler när den person som mottagit en begäran om upplysningar delvis eller helt underlåter att hörsamma den, eller om det finns rimliga skäl att anta att en eventuell begäran inte skulle hörsammals eller att de dokument eller upplysningar som informationskravet avser skulle undanröjas, manipuleras eller förstöras. Om förhandsgodkännande från den berörda medlemsstatens rättsliga myndighet krävs, i enlighet med nationell rätt, bör tillträde till lokaler ske efter det att förhandsgodkännandet från den rättsliga myndigheten erhållits.
- (65) Befintliga inspelningar av telefonsamtal och trafikuppgifter från värdepappersföretag, kreditinstitut och finansiella institut som verkställer och dokumenterar verkställandet av transaktioner samt befintliga uppgifter om tele- och datatrafik från teleoperatörer utgör ett avgörande bevis, och ibland det enda beviset, när det gäller att upptäcka och styrka förekomsten av insiderhandel och otillbörligt marknadsmissbruk. Uppgifter om tele- och datatrafik kan göra det möjligt att fastställa identiteten på en person som ansvarar för spridningen av falsk eller vilseledande information eller fastställa att personer varit i kontakt med varandra vid en viss tidpunkt och att det finns en koppling mellan två eller fler personer. De behöriga myndigheterna bör därför kunna kräva befintliga inspelningar av telefonsamtal, elektronisk kommunikation och trafikuppgifter som innehas av ett värdepappersföretag, ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut i enlighet med direktiv 2014/65/EU. Tillgång till uppgifter om data- och teletrafik är nödvändig för att få fram bevis och för att utreda eventuell insiderhandel eller marknadsmanipulation, och därmed för upptäckt och beslut om att påföra sanktioner när det gäller marknadsmissbruk. För att införa samma spelregler i hela unionen när det gäller tillgång till befintliga uppgifter om tele- och datatrafik som innehas av en teleoperatör eller befintliga inspelningar av telefonsamtal och datatrafik som innehas av ett värdepappersföretag, ett kreditinstitut eller ett annat finansiellt institut, bör de behöriga myndigheterna, i enlighet med nationell rätt, kunna kräva befintliga uppgifter om tele- och datatrafik som innehas av en teleoperatör, i den mån detta tillåts enligt nationell rätt, och befintliga inspelningar av telefonsamtal och datatrafik som innehas av ett värdepappersföretag, i fall när det finns en rimlig misstanke om att sådana uppgifter relaterade till föremålet för inspektionen eller utredningen kan vara relevanta för att bevisa insiderhandel eller marknadsmanipulation i strid med denna förordning. Tillgång till uppgifter om tele- och datatrafik som innehas av en teleoperatör omfattar inte tillgång till innehållet i telefonsamtal.

- (66) Samtidigt som denna förordning specificerar en minimiuppsättning befogenheter som de behöriga myndigheterna bör ha, bör de befogenheterna utövas inom ramen för ett komplett system av nationell rätt som garanterar respekt för grundläggande rättigheter, inbegripet rätten till personlig integritet. För utövandet av dessa befogenheter, som kan utgöra allvarliga intrång i rätten till respekt för privatliv och familjeliv, bostad och kommunikationer, bör medlemsstaterna ha infört adekvata och effektiva garantier mot alla former av missbruk, exempelvis, när det är lämpligt, ett krav att erhålla förhandsgodkännande från den berörda medlemsstatens behöriga rättsliga myndigheter. Medlemsstaterna bör ge de behöriga myndigheterna möjlighet att utöva sådana inkräktande befogenheter i den utsträckning som de är nödvändiga för en korrekt utredning av allvarliga fall där det saknas likvärdiga medel för att nå samma resultat.
- (67) Marknadsmisbruk kan ske över gränser och skära över olika marknader och därför bör de behöriga myndigheterna, såvida inte exceptionella omständigheter föreligger, vara skyldiga att samarbeta och utbyta information med andra behöriga myndigheter och tillsynsmyndigheter samt med Esma, i synnerhet när det gäller utredningsverksamhet. Om de behöriga myndigheterna är övertygade om att marknadsmisbruk utförs, eller har utförts, i en annan medlemsstat eller påverkar finansiella instrument som handlas i en annan medlemsstat, bör den anmäla detta till den behöriga myndigheten och Esma. I fall av marknadsmisbruk med gränsöverskridande effekter bör Esma kunna samordna utredningen om en av de berörda behöriga myndigheterna så begär.
- (68) De behöriga myndigheterna bör förfoga över nödvändiga verktyg för en effektiv marknadsöverskridande övervakning av orderböcker. Enligt direktiv 2014/65/EU har de behöriga myndigheterna möjlighet att begära och erhålla uppgifter från andra behöriga myndigheter avseende orderboken som hjälp vid övervakning och upptäckt av gränsöverskridande former av marknadsmanipulation.
- (69) För att säkerställa informationsutbyte och samarbete med tredjeländer för att uppnå en effektiv kontroll av efterlevnaden av denna förordning, bör de behöriga myndigheterna ingå samarbetsöverenskommelser med sina motsvarigheter i tredjeländer. Varje överföring av personuppgifter som görs på grundval av dessa arrangemang bör vara förenlig med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG och med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽¹⁾.
- (70) Ett sunt företagsramverk för den finansiella sektorn bör bygga på starka övervaknings-, utrednings- och sanktionsystem. Därför bör tillsynsmyndigheterna förses med de befogenheter som de behöver för att agera och bör kunna förlita sig på rättvisa, starka och avskräckande sanktionssystem mot all ekonomisk misskötsamhet och sanktionerna bör verkställas på ett effektivt sätt. Emellertid ansåg Larosièregruppen att inget av det fanns i dagsläget. Kommissionens meddelande av den 8 december 2010 om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn innehåller en översyn av befintliga befogenheter att påföra sanktioner och deras praktiska tillämpning i syfte att främja överensstämmelse vad gäller sanktionssystemen i den finansiella sektorn.
- (71) En uppsättning administrativa sanktioner, och andra administrativa åtgärder bör fastställas för att se till att medlemsstaterna har ett gemensamt tillvägagångssätt och för att öka den avskräckande effekten. De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att utfärda ett förbud att utföra ledningsuppgifter inom värdepappersföretag. Sanktioner som tillämpas i specifika fall bör fastställas med beaktande av, om lämpligt, faktorer som återföring av alla identifierade ekonomiska vinster, överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet, alla försvårande eller förmildrande faktorer, det faktum att avgifter måste ha en avskräckande effekt och, om lämpligt, inkludera en rabatt för samarbete med den behöriga myndigheten. Den faktiska storleken på de administrativa sanktionsavgifter som påförs i ett specifikt fall kan uppgå till det högsta belopp som fastställs i denna förordning, eller det högre belopp som fastställs i nationell rätt, för mycket allvarliga överträdelser, medan betydligt lägre avgifter än maxibeloppet får tillämpas på mindre överträdelser eller vid förlikning. Denna förordning begränsar inte medlemsstaternas möjligheter att fastställa strängare administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder.
- (72) Även om inget hindrar medlemsstaterna från att fastställa regler om såväl administrativa sanktioner som straffrättsliga påföljder för samma överträdelser bör de inte åläggas att fastställa regler om administrativa sanktioner vid de överträdelser av denna förordning som redan omfattas av nationell straffrätt senast den 3 juli 2016. Medlemsstaterna är i enlighet med nationell rätt inte skyldiga att påföra såväl administrativa sanktioner som straffrättsliga

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

påföljder för samma överträdelse men kan göra det om deras nationella rätt tillåter det. Bibehållandet avstraff-rättsliga påföljder snarare än administrativa sanktioner för överträdelser av denna förordning eller av direktiv 2014/57/EU bör emellertid inte minska eller på annat sätt påverka de behöriga myndigheternas förmåga att i tid samarbeta och få tillträde till och utbyta information med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater vid tillämpning av denna förordning, även efter det att dessa överträdelser har hänskjutits till de behöriga rättsliga myndigheterna för lagföring.

- (73) För att se till att behöriga myndigheters beslut har en avskräckande effekt på allmänheten i stort bör besluten som regel offentliggöras. Offentliggörandet av beslut är också ett viktigt sätt för behöriga myndigheter att informera marknadsaktörerna om vilka handlingar som anses utgöra en överträdelse av denna förordning och att främja sunda uppföranden bland marknadsaktörerna. Om ett sådant offentliggörande orsakar oproportionell skada för de berörda personerna, äventyrar finansmarknadernas stabilitet eller en pågående utredning, bör de behöriga myndigheterna offentliggöra de administrativa sanktionerna och andra administrativa åtgärder på anonym grund i enlighet med nationell rätt eller skjuta upp offentliggörandet. De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att inte offentliggöra sanktioner och andra administrativa åtgärder när ett anonymt eller uppskjutet offentliggörande anses vara otillräckligt för att säkerställa att finansmarknadernas stabilitet inte äventyras. De behöriga myndigheterna bör inte heller vara skyldiga att offentliggöra åtgärder som anses vara mindre viktiga och vars offentliggörande skulle vara oproportionerligt.
- (74) Visselblåsare kan göra de behöriga myndigheterna uppmärksamma på ny information som kan vara till nytta i arbetet med att upptäcka och påförasanktioner i fall av insiderhandel och marknadsmanipulation. Visselblåsning kan dock motverkas på grund av rädsla för repressalier eller brist på incitament. Rapporteringen av överträdelser av denna förordning är nödvändig för att säkerställa att de behöriga myndigheterna kan upptäcka och påföra sanktioner för marknadsmissbruk. Åtgärder avseende visselblåsning är nödvändiga för att främja upptäckt av marknadsmissbruk och säkerställa skyddet av visselblåsare och den anklagade personen. Denna förordning bör därför säkerställa att det finns ändamålsenliga arrangemang som ger visselblåsare möjlighet att uppmärksamma behöriga myndigheter på eventuella överträdelser av denna förordning och skyddar dem mot repressalier. Medlemsstaterna bör kunna föreskriva ekonomiska incitament till personer som erbjuder relevant information om potentiella överträdelser av denna förordning. Visselblåsare bör dock endast ha rätt till sådana ekonomiska incitament då de bidrar med ny information som de inte redan är skyldiga att anmäla enligt lag och då den informationen resulterar i en sanktion för överträdelse av denna förordning. Medlemsstaterna bör också se till att de system för visselblåsning om de genomför omfattar mekanismer som ger ett ändamålsenligt skydd för en anklagad person, i synnerhet när det gäller personens rätt till skydd av personuppgifter och förfaranden för att säkerställa den anklagade personens rätt till försvar och rätt att höras före antagandet av ett beslut som rör denne, liksom personens rätt till effektiva rättsmedel inför domstol mot beslut som rör denne.
- (75) Eftersom medlemsstaterna har antagit lagstiftning för genomförande av direktiv 2003/6/EG, och eftersom de delegerade akterna, tekniska standarderna och tekniska standarderna för genomförande som anges i denna förordning bör antas innan den ram som införs kan tillämpas på ett fungerande sätt, är det nödvändigt att skjuta upp tillämpningen av de materiella bestämmelserna i denna förordning en tillräckligt lång tidsperiod.
- (76) För att underlätta en smidig övergång till tillämpningen av denna förordning får sådan marknadspraxis som existerar före denna förordnings ikraftträdande, och som godtas av behöriga myndigheter i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2273/2003 ⁽¹⁾ vid tillämpningen av artikel 1.2 a i direktiv 2003/6/EG, fortsätta att tillämpas under förutsättning att de anmäls till Esmä inom en föreskriven tidsperiod, fram till och med det att den behöriga myndigheten har fattat ett beslut om att fortsätta med den praxisen i enlighet med den här förordningen.
- (77) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*). Denna förordning bör således tolkas och tillämpas i överensstämmelse med dessa rättigheter och principer. När denna förordning hänvisar till bestämmelserna om tryckfrihet och yttrandefrihet i andra media såväl som de bestämmelser och normer som är tillämpliga på journalistyrket, bör hänsyn tas till de friheterna som de garanteras i unionen och medlemsstaterna och som de erkänns enligt artikel 11 i stadgan samt andra relevanta bestämmelser.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2273/2003 av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller undantag för återköpsprogram och stabilisering av finansiella instrument (EUT L 336, 23.12.2003, s. 33).

- (78) I syfte att öka öppenheten och bättre informera om hur sanktionssystemet fungerar, bör de behöriga myndigheterna årligen förse Esma med anonym och samlad information. Denna information bör omfatta antalet utredningar som inletts, antalet pågående fall och antalet avslutade fall under den berörda perioden.
- (79) Direktiv 95/46/EG och förordning (EU) nr 45/2001 styr den behandling av personuppgifter som utförs av Esma inom ramen för denna förordning och under överinseende av medlemsstaternas behöriga myndigheter, särskilt de offentliga oberoende myndigheter som utses av medlemsstaterna. Varje utbyte eller överföring av information som görs av de behöriga myndigheterna bör ske i enlighet med bestämmelserna om överföring av personuppgifter enligt direktiv 95/46/EG. Varje utbyte eller överföring av information som görs av Esma bör ske i enlighet med bestämmelserna om överföring av personuppgifter enligt förordning (EG) nr 45/2001.
- (80) Denna förordning, liksom de delegerade akter, genomförandeakter, tekniska standarder för tillsyn, tekniska standarder för genomförande och riktlinjer som antas i enlighet med den, bör inte påverka tillämpningen av unionsreglerna om konkurrens.
- (81) I syfte att specificera de krav som fastställs i denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på undantaget från denna förordnings tillämpningsområde till att omfatta vissa offentliga myndigheter och centralbanker i tredjeland och vissa utsedda offentliga organ i tredjeland som har ett kopplat avtal med unionen i den mening som avses i artikel 25 i direktiv 2003/87/EG, indikatorerna för manipulation som finns förtecknade i bilaga I till denna förordning, trösklarna för att fastställa tillämpningen av skyldigheten till offentliggörande när det gäller deltagare på marknaden för utsläppsrätter, de omständigheter under vilka handel under en stängd period är tillåten och vilka särskilda typer av transaktioner utförda av personer i ledande ställning eller en närstående till en sådan person vilka utlöser ett krav på anmälan. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (82) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning när det gäller förfaranden för rapportering av överträdelser av förordningen bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att specificera de förfarandena, inbegripet arrangemang för uppföljning av rapporter och åtgärder som gäller skydd av personer som arbetar genom anställningskontrakt och åtgärder för skydd av personuppgifter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (83) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa enhetliga villkor i hela unionen när det gäller frågor som omfattas av denna förordning. I och med att Esma är ett organ med mycket specialiserade expertkunskaper är det lämpligt och ändamålsenligt att Esma anförtros utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn och förslag till tekniska standarder för genomförande som inte inbegriper politiska ställningstaganden, för överlämnande till kommissionen.
- (84) Kommissionen bör ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma för att specificera innehållet i de anmälningar som måste göras av operatörer av reglerade marknader, MTF- och OTF-plattformar avseende de finansiella instrument som är upptagna till handel, handlade eller för vilka det har lämnats in en ansökan om upptagande till handel på deras handelsplats, metod och villkor för Esmas sammanställning, offentliggörande och upprätthållande av förteckningen över de instrumenten, de villkor som återköpsprogram och stabiliseringsåtgärder måste uppfylla, inklusive villkor för handel, begränsningar i fråga om tid och volym, krav på offentliggörande och rapportering samt prisvillkor för stabiliseringen, när det gäller förfaranden och arrangemang för handelsplatser som syftar till att förhindra och upptäcka marknadsmissbruk, system och mallar som ska användas av personer för att upptäcka och anmäla misstänkta handelsorder och transaktioner, lämpliga arrangemang, förfaranden och registerhållning i marknadssonderingsprocessen, samt när det gäller tekniska villkor för

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

personkategorier för objektiv presentation av information som rekommenderar en investeringsstrategi och för offentliggörande av särskilda intressen och intressekonflikter; detta ska göras genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽¹⁾. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.

- (85) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010. Esma bör anförtros uppgiften att utarbeta tekniska standarder för genomförande som ska lämnas till kommissionen när det gäller offentliggörande av insiderinformation, format för insiderförteckningar samt format och förfaranden för de behöriga myndigheternas samarbete och informationsutbyte med varandra och med Esma.
- (86) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att förhindra marknadsmissbruk i form av insiderhandel, olagligt röjande av insiderinformation och marknadsmanipulation, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (87) Bestämmelserna i direktiv 2003/6/EG är inte längre relevanta eller tillräckliga och därför bör detta direktiv upphöra att gälla från och med den 3 juli 2016. Kraven och förbuden i denna förordning är strikt kopplade till kraven och förbuden i direktiv 2014/65/EU, och bör därför träda i kraft den dag då det direktivet träder i kraft.
- (88) För att denna förordning ska kunna tillämpas korrekt är det nödvändigt att medlemsstaterna vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deras nationella rätt överensstämmer senast den 3 juli 2016 med de bestämmelser i denna förordning som rör de behöriga myndigheterna och deras befogenheter, administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder, rapportering om överträdelser och offentliggörande av beslut.
- (89) Europeiska datatillsynsmannen avgav sitt yttrande den 10 februari 2012 ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Genom den här förordningen fastställs ett gemensamt regelverk om insiderhandel, olagligt röjande av insiderinformation och marknadsmanipulation (marknadsmissbruk) samt åtgärder för att förhindra marknadsmissbruk för att säkerställa de finansiella marknadernas integritet i unionen och förbättra investerarens skydd på och förtroende för de marknaderna.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på
 - a) finansiella instrument som är upptagna till handel på en reglerad marknad eller för vilka en ansökan om upptagande till handel har lämnats in,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ EUT C 177, 20.6.2012, s. 1.

- b) finansiella instrument med vilka handel bedrivs på en MTF-plattform, som är upptagna till handel på en MTF-plattform eller för vilka en ansökan om upptagande till handel på en MTF-plattform har lämnats in,
- c) finansiella instrument med vilka handel bedrivs på en OTF-plattform,
- d) finansiella instrument som inte omfattas av led a, b, eller c och vars pris eller värde beror eller inverkar på priset på eller värdet av ett finansiellt instrument som avses i de leden, vilket inbegriper, men inte är begränsat till, kreditwappar och CFD-kontrakt.

Denna förordning ska också tillämpas på beteenden eller transaktioner, inklusive budrelaterade till auktionering vid en auktionsplattform som har godkänts som en reglerad marknad för utsläppsrätter eller andra auktionerade produkter baserade på utsläppsrätter inbegripet när auktionerade produkter inte är finansiella instrument, enligt förordning (EU) nr 1031/2010. Utan att det påverkar tillämpningen av eventuella särskilda bestämmelser som avser bud som lämnas i samband med en auktion, ska alla krav och förbud i den här förordningen som avser handelsorder tillämpas på sådana bud.

2. Artiklarna 12 och 15 ska också tillämpas på

- a) spotavtal avseende råvaror, som inte är grossistenergi produkter, där transaktionen, handelsordern eller beteendet påverkar, kan påverka eller förväntas eller är avsedd att påverka priset eller värdet på ett finansiellt instrument som avses i punkt 1,
- b) typer av finansiella instrument, inklusive derivatkontrakt eller derivatinstrument för överföring av kreditrisker, där transaktionen, handelsordern, budet eller beteendet påverkar eller förväntas påverka priset eller värdet på ett spotavtal avseende råvaror där priset eller värdet beror på priset eller värdet på de finansiella instrumenten,
- c) beteenden relaterade till referensvärden.

3. Denna förordning ska tillämpas på alla transaktioner, handelsorder eller beteenden avseende de finansiella instrument som avses i punkterna 1 och 2, oavsett om transaktionen, handelsordern eller beteendet äger rum på en handelsplats eller inte.

4. Kraven och förbuden i denna förordning ska tillämpas på åtgärder och försummelse inom unionen och i ett tredjeland i fråga om de instrument som avses i punkterna 1 och 2.

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning avses med

- 1. *finansiellt instrument*: finansiellt instrument enligt definitionen i artikel 4.1.15 i direktiv 2014/65/EU,
- 2. *värdepappersföretag*: ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU,
- 3. *kreditinstitut*: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁾,
- 4. *finansiellt institut*: ett finansiellt institut enligt definitionen i artikel 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013,
- 5. *marknadsoperatör*: en marknadsoperatör enligt definitionen i artikel 4.1.18 i direktiv 2014/65/EU,
- 6. *reglerad marknad*: en reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

7. *multilateral handelsplattform eller MTF-plattform*: ett multilateralt system enligt definitionen i artikel 4.1.22 i direktiv 2014/65/EU,
8. *organiserad handelsplattform eller OTF-plattform*: ett system eller plattform i unionen enligt definitionen i artikel 4.1.23 i direktiv 2014/65/EU,
9. *godtagen marknadspraxis*: en särskild marknadspraxis som godtas av en behörig myndighet i enlighet med artikel 13,
10. *handelsplats*: en handelsplats enligt definitionen i artikel 4.1.24 i direktiv 2014/65/EU,
11. *tillväxtmarknad för små och medelstora företag*: en tillväxtmarknad för små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 4.1.12 i direktiv 2014/65/EU,
12. *behörig myndighet*: en myndighet som utsetts i enlighet med artikel 22, om inte annat föreskrivs i den här förordningen,
13. *person*: en fysisk eller juridisk person,
14. *råvara*: en råvara enligt definitionen i artikel 2.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 ⁽¹⁾,
15. *spotavtal avseende råvaror*: kontrakt för leverans av en råvara som handlas på en spotmarknad och som levereras direkt när transaktionen avvecklas, och ett kontrakt för leverans av en råvara som inte är ett finansiellt instrument inbegripet terminskontakt som avvecklas fysiskt,
16. *spotmarknad*: en råvarumarknad där råvaror säljs kontant och levereras direkt när transaktionen avvecklas, samt andra icke-finansiella marknader, såsom terminsmarknader för råvaror,
17. *återköpsprogram*: handel med egna aktier i enlighet med artiklarna 21–27 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU ⁽²⁾.
18. *algoritmisk handel*: algoritmisk handel enligt definitionen i artikel 4.1.39 i direktiv 2014/65/EU,
19. *utsläppsrätt*: utsläppsrätt såsom det beskrivs i punkt 11 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU
20. *en deltagare på marknaden för utsläppsrätter*: person som inleder en transaktion, inklusive att lägga en handelsorder, i fråga om utsläppsrätter, auktionerade produkter baserade på utsläppsrätter, eller derivat avseende dessa som inte är berättigade till ett undantag enligt artikel 17.2 andra stycket,
21. *emittent*: en privaträttslig eller offentligrättslig juridisk person som emitterar eller föreslår emission av finansiella instrument, där emittenten när det är fråga om depåbevis som motsvarar finansiella instrument, är den som emitterat de finansiella instrument som depåbeviset motsvarar,
22. *grossistenergiprodukt*: grossistenergiprodukt enligt definitionen i artikel 2.4 i förordning (EU) nr 1227/2011,

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 av den 10 augusti 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenteringsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 241, 2.9.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga (EUT L 315, 14.11.2012, s. 74).

23. *nationell tillsynsmyndighet*: nationell tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EU) nr 1227/2011,
24. *råvaruderivat*: råvaruderivat enligt definitionen i artikel 2.1 30 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 ⁽¹⁾,
25. *personer i ledande ställning*: en person hos en emittent, en deltagare på marknaden för utsläppsrätter eller annat företag som avses i artikel 19.10 som är
- a) medlem av den företags administrations-, lednings- eller kontrollorgan,
 - b) en ledande befattningshavare, som inte är medlem av de organ som anges i led a, som har regelbunden tillgång till insiderinformation som direkt eller indirekt hänför sig till det företaget och befogenhet att fatta beslut på ledningsnivå som påverkar det företags framtida utveckling och affärsutsikter.
26. *närstående person*: något av följande förhållanden
- a) en maka/make eller person som betraktas som likställd med maka/make i enlighet med nationell rätt,
 - b) ett barn som personen i ledande ställning har vårdnaden om i enlighet med nationell rätt,
 - c) en släkting, som har delat samma hushåll under åtminstone ett år vid det datum då transaktionen ägde rum, eller
 - d) juridiska personer, stiftelser eller handelsbolag vilkas ledningsuppgifter utförs av en person i ledande ställning eller en person som avses i leden a, b eller c, eller som direkt eller indirekt kontrolleras av en sådan person, som upprättats till förmån för en sådan person eller ekonomiska intressen som huvudsakligen motsvarar intresset hos en sådan person,
27. *trafikuppgifter*: trafikuppgifter såsom det definieras i artikel 2 andra stycket b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG ⁽²⁾,
28. *person som yrkesmässigt arrangerar eller genomför transaktioner*: en person som yrkesmässigt deltar i mottagande och vidarebefordran av handelsorder eller verkställande av transaktioner med finansiella instrument,
29. *referensvärde*: en ränta, ett index eller ett tal, som offentliggörs eller publiceras och som fastställs periodiskt eller regelbundet genom tillämpning av en formel, eller på grundval av värdet av en eller flera underliggande tillgångar eller priser, inbegripet uppskattade priser, faktiska eller uppskattade räntor eller andra värden eller enkäter, och på vars grundval det belopp som ska betalas inom ramen för ett finansiellt instrument eller värdet på ett finansiellt instrument fastställs,
30. *marknadsgarant*: en marknadsgarant såsom det definieras i artikel 4.1.7 i direktiv 2014/65/EU,
31. *positionsbyggande*: ett förvärv av värdepapper i ett företag som inte ger upphov till en skyldighet enligt lag eller andra bestämmelser att lämna ett offentligt uppköpserbjudande med avseende på det företaget,
32. *en marknadsaktör som lämnar information*: en person som omfattas av någon av de kategorier som anges i leden a–d i artikel 11.1 eller 11.2 och som röjer information i samband med en marknadssondering,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (se sidan 84 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (Direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

33. *högfrekvenshandel*: högfrekvenshandel som det definieras i artikel 4.1.40 i direktiv 2014/65/EU,
34. *information som rekommenderar eller föreslår en investeringsstrategi*: information som är
- i) framtagen av en oberoende analytiker, ett värdepappersföretag, ett kreditinstitut, eller annan person vars huvudsakliga verksamhet är att utarbeta investeringsrekommendationer, eller en fysisk person som arbetar för dessa organ genom ett anställningskontrakt eller på annat sätt och som direkt eller indirekt lägger fram ett särskilt investeringsförslag avseende ett finansiellt instrument eller en emittent, eller
 - ii) framtagen av andra personer än de som avses i led i och som direkt föreslår ett särskilt investeringsbeslut avseende ett finansiellt instrument.
35. *investeringsrekommendationer*: information, avsedd för distributionskanaler eller för allmänheten, som explicit eller implicit rekommenderar en investeringsstrategi för en eller flera finansiella instrument eller emittenter, inbegripet alla åsikter om de aktuella eller framtida värdet eller priset på sådana instrument.
2. I artikel 5 gäller följande definitioner:
- a) värdepapper:
- i) aktier och andra likvärdiga värdepapper,
 - ii) obligationer och andra former av skuldförbindelser,
 - iii) skuldebrev som är konvertibla eller utbytbara mot aktier eller andra likvärdiga värdepapper,
- b) relaterade instrument: följande finansiella instrument, även sådana som inte har tagits upp till handel eller inte handlas på en marknadsplats eller för vilka en ansökan om upptagande till handel på en sådan handelsplats inte har lämnats in,
- i) kontrakt eller rättigheter att teckna, förvärva eller sälja värdepapperen,
 - ii) finansiella derivat som avser värdepapperen,
 - iii) om värdepapperen är konvertibla eller utbytbara skuldebrev, värdepapper som dessa konvertibla eller utbytbara skuldebrev kan omvandlas till eller bytas ut mot,
 - iv) instrument som är utställda eller garanterade av emittenten eller garanten av värdepapperen och vilkas marknadspris kan förväntas ha ett väsentligt inflytande på priset på värdepapperen eller vice versa,
 - v) om värdepapperen är värdepapper som är likvärdiga med aktier, de aktier som representeras av de värdepapperna och alla andra värdepapper som är likvärdiga med dessa aktier,
- c) betydande spridning: en börsintroduktion eller därpå följande erbjudanden av värdepapper som skiljer sig från den vanliga handeln både vad gäller det totala värdet av de erbjudna värdepapperen och de försäljningsmetoder som används,
- d) stabilisering: köp av eller erbjudande om att köpa värdepapperen eller transaktioner i jämförbara relaterade instrument som görs av ett värdepappersföretag eller ett kreditinstitut inom ramen för en betydande spridning av värdepapperen enbart för att stödja marknadspriset på de värdepapperna, för en förutbestämd tidsperiod, på grund av ett säljtryck på sådana värdepapper.

Artikel 4

Anmälningar och förteckning över finansiella instrument

1. Marknadsoperatörer av reglerade marknader och värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF- eller OTF-plattform ska utan dröjsmål anmäla till den behöriga myndigheten för handelsplatsen varje finansiellt instrument för vilken det lämnats in en ansökan om upptagande till handel på deras handelsplatser, som har tagits upp till handel eller som handlas för första gången.

De ska också anmäla till den behöriga myndigheten för handelsplatsen när ett finansiellt instrument inte längre handlas eller är upptaget till handel om inte datumet då det finansiella instrumentet inte längre handlas eller är upptaget till handel är känt och angavs i anmälan som gjordes i enlighet med första stycket.

Anmälningar som avses i denna punkt ska när så är lämpligt innehålla de berörda finansiella instrumentens benämning och identitetsbeteckning samt datum och klockslag för ansökan om upptagande till handel, upptagande till handel och datum och klockslag för den första handeln.

Marknadsoperatörer och värdepappersföretag ska till sina behöriga myndigheter för handelsplatsen lämna in uppgifter enligt det tredje stycket avseende finansiella instrument för vilka det lämnats in en ansökan om upptagande till handel eller som var upptagna till handel före den 2 juli 2014 och som fortfarande är upptagna till handel eller som handlas den dagen.

2. De behöriga myndigheterna för handelsplatsen ska utan dröjsmål översända anmälningar som de erhållit enligt punkt 1 till Esma, som omedelbart ska offentliggöra de anmälningarna i form av en förteckning på sin webbplats. Esma ska uppdatera den förteckningen omedelbart efter mottagandet av en anmälan från en behörig myndighet för handelsplatsen. Förteckningen ska inte begränsa denna förordnings tillämpningsområde.

3. Förteckningen ska innehålla följande:

- a) Benämning och identitetsbeteckning på finansiella instrument för vilka det lämnats in en ansökan om upptagande till handel, som tagits upp till handel eller som handlas för första gången på reglerade marknader, MTF- och OTF-plattformar.
- b) Datum och klockslag för ansökan om upptagande till handel, upptagande till handel eller när de handlas för första gången.
- c) Uppgifter om de handelsplatser där en ansökan om upptagande till handel av de finansiella instrumenten har lämnats in, de tagits upp till handel eller där de handlas för första gången.
- d) Datum och klockslag då de finansiella instrumenten inte längre handlas eller är upptagna till handel.

4. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för att fastställa:

- a) Innehållet i anmälningarna som avses i punkt 1.
- b) Metod och villkor för sammanställning, offentliggörande och upprätthållande av förteckningen som avses i punkt 3.

Esma ska överlämna de förslagen till tekniska standarder till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

5. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av den här artikeln ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att fastställa tidpunkt, format och mall för inlämning av anmälningar i enlighet med punkt 1 och 2.

Esma ska lämna in de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 5

Undantag för återköpsprogram och stabilisering

1. Förbuden i artiklarna 14 och 15 i denna förordning ska inte tillämpas på handel med egna aktier i återköpsprogram när

- a) alla detaljer om programmet offentliggörs innan handeln startar,
- b) handeln rapporteras som del av återköpsprogrammet till den behöriga myndigheten för handelsplatsen i enlighet med punkt 3 och därefter offentliggörs för allmänheten,
- c) lämpliga begränsningar i fråga om pris och volym följs, och
- d) handel utförs i enlighet med de mål som avses i punkt 2 och de villkor som fastställs i den här artikeln och i de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 6.

2. För att kunna utnyttja det undantag som fastställs i punkt 1 ska ett återköpsprogram ha som enda syfte

- a) att minska kapitalet hos en emittent,
- b) att uppfylla de skyldigheter som uppstår till följd av konvertibla skuldinstrument, eller
- c) att uppfylla de skyldigheter som uppstår till följd av aktieoptionsprogram för anställda och andra tilldelningar av aktier till anställda eller medlemmar av administrations-, lednings- eller kontrollorgan hos emittenten eller närstående företag.

3. För att kunna utnyttja det undantag som fastställs i punkt 1 ska emittenten rapportera alla transaktioner som avser återköpsprogram, däribland den information som anges i artiklarna 25.1 och 25.2 och 26.1, 26.2 och 26.3 i förordning (EU) nr 600/2014 till den behöriga myndigheten för handelsplatsen på vilken aktierna har upptagits till handel eller handlas.

4. Förbuden i artiklarna 14 och 15 i denna förordning gäller inte handel med värdepapper eller relaterade instrument för stabilisering av värdepapper när

- a) stabiliseringen utförs under en begränsad period,
- b) relevant information om stabiliseringen offentliggörs och anmäls till den behöriga myndigheten för handelsplatsen i enlighet med punkt 5,
- c) lämpliga begränsningar i fråga om pris följs,
- d) sådan handel uppfyller de villkor för stabilisering som fastställs i de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 6.

5. Utan att det påverkar artikel 23.1 ska närmare uppgifter om alla stabiliseringstransaktioner anmälas av emittenter, erbjudare eller andra personer som genomför stabiliseringen, oavsett om de handlar för sådana personers räkning eller inte, till den behöriga myndigheten för handelsplatsen senast vid slutet av den sjunde handelsdagen efter det att transaktionerna utfördes.

6. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av den här artikeln ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa de villkor som de återköpsprogram och stabiliseringsåtgärder som avses i punkterna 1 och 4 måste uppfylla, inklusive villkor för handel, begränsningar i fråga om tid och volym, krav på offentliggörande och rapportering samt prisvillkor.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 6

Undantag för verksamhet kopplad till penningpolitik, förvaltning av offentlig skuld och klimatpolitik

1. Denna förordning ska inte tillämpas på transaktioner, handelsorder eller beteenden i penning- eller växelkurspolitiska syften eller inom ramen för förvaltning av offentlig skuld som genomförs av

- a) en medlemsstat,
- b) medlemmarna av ECBS,
- c) ett ministerium, en byrå eller ett specialföretag (*special purpose vehicle*) i en eller flera medlemsstater, eller av en person som handlar på dess vägnar,
- d) när det gäller en federal medlemsstat medlem i federationen.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på transaktioner, handelsorder eller beteenden som utförs av kommissionen eller något annat officiellt utsett organ eller en person som handlar på dess vägnar, inom ramen för förvaltning av offentlig skuld.

Denna förordning ska inte tillämpas på sådana transaktioner, handelsorder eller beteenden som utförs av

- a) unionen,
- b) ett specialföretag i en eller flera medlemsstater,
- c) Europeiska investeringsbanken,
- d) Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten,
- e) Europeiska stabilitetsmekanismen,
- f) en internationell finansiell institution inrättad av två eller fler medlemsstater, vars mål är att uppbåda finansiering och tillhandahålla finansiellt bistånd till de av dess medlemmar som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem.

3. Denna förordning ska inte tillämpas på en verksamhet som rör utsläppsrätter och som utförs inom ramen för unionens klimatpolitik i enlighet med direktiv 2003/87/EG av en medlemsstat, kommissionen eller ett annat officiellt utsett organ eller en person som handlar på deras vägnar.

4. Denna förordning ska inte tillämpas på verksamhet som utförs av en medlemsstat, kommissionen eller ett annat officiellt utsett organ eller en person som handlar på deras vägnar, i syfte att utöva unionens gemensamma jordbrukspolitik eller unionens gemensamma fiskeripolitik i enlighet med akter som antagits eller med internationella avtal som ingåtts enligt EUF-fördraget.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att utvidga det undantag som avses i punkt 1 till att omfatta vissa offentliga myndigheter och centralbanker i tredjeländ.

För detta ändamål ska kommissionen senast den 3 januari 2016 förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport, i vilken bedömning sker av den internationella behandlingen av offentliga organ med uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av offentlig skuld och centralbanker i tredjeländ.

Rapporten ska innehålla en jämförande analys av behandlingen av dessa organ och centralbanker inom tredjeländers rättsliga regelverk, och de riskhanteringsstandarder som ska tillämpas på transaktioner som utförts av dessa organ och centralbankerna i dessa jurisdiktioner. Om rapportens slutsatser visar, särskilt på grundval av den jämförande analysen, att det är nödvändigt att göra undantag för de centralbankerna i tredjeländ från skyldigheterna och förbuden i denna förordning ska kommissionen utvidga det undantag som avses i punkt 1 även till centralbankerna i de tredjeländerna.

6. Kommissionens ska även ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 35 för att utvidga det undantag som fastställs i punkt 3 till att omfatta vissa utsedda offentliga organ i tredjeländ som har ett ingått ett avtal med unionen enligt artikel 25 i direktiv 2003/87/EG.

7. Denna artikel ska inte tillämpas på personer som arbetar genom anställningskontrakt eller på annat sätt för de organ eller enheter som avses i denna artikel när dessa personer utför transaktioner eller handelsorder eller beteenden direkt eller indirekt för egen räkning.

KAPITEL 2

INSIDERINFORMATION, INSIDERHANDEL, OLAGLIGT RÖJANDE AV INSIDERINFORMATION OCH MARKNADSMANIPULATION

Artikel 7

Insiderinformation

1. I denna förordning avses med insiderinformation följande typer av information:
 - a) Information av specifik natur som inte har offentliggjorts, som direkt eller indirekt rör en eller flera emittenter eller ett eller flera finansiella instrument och som, om den offentliggjordes, sannolikt skulle ha en väsentlig inverkan på priset på dessa finansiella instrument eller på priset på relaterade finansiella derivatinstrument.
 - b) När det gäller råvaruderivat: information av specifik natur som inte har offentliggjorts, som direkt eller indirekt rör ett eller flera sådana derivat eller som direkt rör relaterade spotavtal avseende råvaror och som, om den offentliggjordes, sannolikt skulle ha en väsentlig inverkan på priset på dessa derivat eller relaterade spotavtal avseende råvaror och där detta är information som rimligen kan förväntas offentliggöras eller som ska offentliggöras i enlighet med lagar och andra bestämmelser på unionsnivå eller nationell nivå, marknadsregler, standardavtal, praxis eller sedvänja, på de relevanta råvaruderivatens marknader eller spotmarknaderna.
 - c) När det gäller utsläppsrätter eller auktionerade produkter baserade på sådana: information av specifik natur som inte har offentliggjorts, som direkt eller indirekt rör ett eller flera sådana instrument och som, om den offentliggjordes, sannolikt skulle ha en väsentlig inverkan på priset på sådana instrument eller på priset på relaterade finansiella derivatinstrument.

d) För personer som har som uppgift att genomföra handelsorder avseende finansiella instrument ska med insiderinformation även avses information som lämnats av en uppdragsgivare och rör dennes ännu ej genomförda handelsorder avseende finansiella instrument, som är av specifik natur, som direkt eller indirekt rör en eller flera emittenter eller ett eller flera finansiella instrument och som, om informationen offentliggjordes, sannolikt skulle ha en väsentlig inverkan på priset på dessa finansiella instrument, på priset på relaterade spotavtal avseende råvaror eller på priset på relaterade finansiella derivatinstrument.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska information anses vara av specifik natur om den anger omständigheter som föreligger eller rimligtvis kan komma att föreligga eller en händelse som har inträffat eller som rimligtvis kan förväntas inträffa och om denna information är tillräckligt specifik för att göra det möjligt att dra slutsatser om omständigheternas eller händelsens potentiella effekt på priserna på finansiella instrument eller på relaterade finansiella derivatinstrument, på relaterade spotavtal avseende råvaror eller på auktionerade produkter baserade på utsläppsrätter. I fråga om en över tiden pågående process som syftar till att förverkliga, eller som resulterar i, vissa omständigheter eller en händelse, kan i detta hänseende de framtida omständigheterna eller den framtida händelsen och även de mellanliggande stegen i den processen som är knutna till förverkligandet av de framtida omständigheterna eller den framtida händelsen anses vara specifik information.

3. Ett mellanliggande steg i en över tiden pågående process ska anses vara insiderinformation om den i sig uppfyller de kriterier för insiderinformation som avses i denna artikel.

4. Vid tillämpning av punkt 1 ska information som, om den offentliggjordes, sannolikt skulle ha en väsentlig inverkan på priset på finansiella instrument, finansiella derivatinstrument, på relaterade spotavtal avseende råvaror eller på auktionerade produkter baserade på utsläppsrätter avse information som en förnuftig investerare sannolikt skulle utnyttja som en del av grunden för sitt investeringsbeslut.

När det gäller deltagare på marknaden för utsläppsrätter med samlade utsläpp eller en installerad tillförd effekt på eller under den tröskel som fastställts i enlighet med artikel 17.2 andra stycket, ska information om deras fysiska verksamhet inte anses ha en väsentlig inverkan på priset på utsläppsrätter, på auktionerade produkter baserade på utsläppsrätter eller på finansiella derivatinstrument.

5. Esmas ska utfärda riktlinjer för att upprätta en icke uttömmande förteckning över uppgifter som rimligen kan förväntas eller som måste offentliggöras i enlighet med lagar och andra bestämmelser på unionsnivå eller i nationell rätt, marknadsregler, avtal, praxis eller sedvänja, om de relevanta råvaruderivatmarknaderna eller spotmarknaderna som avses i punkt 1 b. Esmas ska ta vederbörlig hänsyn till de marknadernas särdrag.

Artikel 8

Insiderhandel

1. Vid tillämpningen av denna förordning anses insiderhandel föreligga när en person förfogar över insiderinformation och utnyttjar denna genom att för egen eller annans räkning, direkt eller indirekt, förvärva eller avyttra finansiella instrument som denna information rör. Att utnyttja insiderinformation genom att återkalla eller ändra en handelsorder som avser ett finansiellt instrument som informationen rör om handelsordern lades innan personen fick tillgång till insiderinformationen, ska också anses vara insiderhandel. I fråga om sådana auktioner för utsläppsrätter eller andra auktionerade produkter baserade på utsläppsrätter som hålls enligt förordning (EU) nr 1031/2010 ska utnyttjande av insiderinformation också inbegripa en persons läggande, ändring eller tillbakadragande av ett bud för sin egen eller någon annans räkning.

2. Att rekommendera eller förmå en annan person att ägna sig åt insiderhandel är vid tillämpningen av den här förordningen en situation som uppstår om personen förfogar över insiderinformation och

a) rekommenderar på grundval av den informationen, att en annan person förvärvar eller avyttrar finansiella instrument som den informationen rör, eller förmår denna person att göra ett sådant förvärv eller avyttring, eller

b) rekommenderar på grundval av den informationen, att en annan person återkallar eller ändrar en handelsorder avseende ett finansiellt instrument som den informationen rör, eller förmår denna person att göra en sådan återkallelse eller en sådan ändring.

3. Utnyttjandet av de rekommendationer eller uppmaningar som avses i punkt 2 utgör insiderhandel i denna artikels mening när personen som använder rekommendationen eller uppmaningen inser eller borde inse att det bygger på insiderinformation.

4. Denna artikel ska tillämpas på varje person som förfogar över insiderinformation till följd av att den personen

a) är medlem av emittentens administrations-, lednings- eller kontrollorgan eller av administrations-, lednings- eller kontrollorgan för deltagare på marknaden för utsläppsätter,

b) har aktieinnehav i emittenten,

c) har tillgång till informationen genom fullgörande av tjänst, verksamhet eller åligganden, eller

d) ägnar sig åt kriminell verksamhet.

Denna artikel är även tillämplig på alla personer som förfogar över insiderinformation under andra omständigheter än de som avses i första stycket om denna person inser eller borde ha insett att det rör sig om insiderinformation

5. När det rör sig om en juridisk person, är denna artikel även tillämplig, i enlighet med nationell rätt, på de fysiska personer som deltar i beslutet att genomföra förvärvet eller avyttringen eller återkallelsen eller ändringen av en handelsorder för den juridiska personens räkning.

Artikel 9

Legitimt beteende

1. Vid tillämpningen av artiklarna 8 och 14 ska enbart det faktum att en juridisk person förfogar eller har förfogat över insiderinformation inte anses innebära att den personen har utnyttjat den informationen och därmed har ägnat sig åt insiderhandel på grundval av ett förvärv eller en avyttring, om den juridiska personen

a) har infört, tillämpat och upprätthållit adekvata och effektiva interna system och förfaranden som effektivt säkerställer att varken den fysiska person som på den juridiska personens vägnar fattade beslutet att förvärva eller avyttra finansiella instrument som informationen rör, eller någon annan fysisk person som kan ha haft möjlighet att påverka detta beslut, förfogade över insiderinformation, och

b) inte har uppmuntrat, rekommenderat, förmått eller på annat sätt påverkat den fysiska person som på den juridiska personens vägnar fattade beslutet att förvärva eller avyttra finansiella instrument som informationen rör.

2. Vid tillämpningen av artiklarna 8 och 14 ska enbart det faktum att en person förfogar över insiderinformation inte anses innebära att den personen har utnyttjat den informationen och därmed har ägnat sig åt insiderhandel på grundval av ett förvärv eller en avyttring, om den personen

a) för det finansiella instrument som informationen rör är en marknadsgarant eller en person auktoriserad att agera som en motpart och förvärvet eller avyttringen av finansiella instrument som informationen rör görs på ett legitimt sätt som ett normalt led i fullgörandet av dess uppgift som marknadsgarant eller motpart för detta finansiella instrument, eller

b) är auktoriserad att utföra handelsorder på tredje parts vägnar och förvärvet eller avyttringen av de finansiella instrument som omfattas av handelsordern görs för att utföra en sådan handelsorder på ett legitimt sätt som ett normalt led i fullgörande av den personens tjänst, verksamhet eller åligganden.

3. Vid tillämpningen av artiklarna 8 och 14 ska enbart det faktum att en person förfogar över insiderinformation inte anses innebära att den personen har utnyttjat den informationen och därmed har ägnat sig åt insiderhandel på grundval av ett förvärv eller en avyttring, om den personen utför en transaktion för att förvärva eller avyttra finansiella instrument, och denna transaktion utförs för att i god tro uppfylla ett åtagande som har förfallit och inte för att kringgå förbudet mot insiderhandel, och

- a) detta åtagande följer av en handelsorder som lagts eller ett avtal som ingåtts innan personen i fråga förfogade över insiderinformation, eller
- b) detta åtagande görs för att uppfylla sådana skyldigheter i lagstiftning eller bestämmelser som uppstod innan personen i fråga förfogade över insiderinformationen.

4. Vid tillämpningen av artiklarna 8 och 14 ska enbart det faktum att en person förfogar över insiderinformation inte anses innebära att den personen har utnyttjat den informationen eller därmed har ägnat sig åt insiderhandel när en sådan person har fått den insiderinformationen i samband med genomförandet av ett offentligt uppköpserbudande eller fusion med ett företag och använt den insiderinformationen endast i syfte att förverkliga denna fusion eller detta uppköp, förutsatt att vid den tidpunkt då företagets aktieägare godkänner fusionen eller uppköpserbudandet all eventuell insiderinformation har offentliggjorts eller att sådan information på annat sätt har upphört att utgöra insiderinformation.

Denna punkt ska inte tillämpas på positionsbyggande.

5. Vid tillämpningen av artiklarna 8 och 14 ska enbart det faktum att en person utnyttjar sin egen vetskap om att han eller hon har beslutat att förvärva eller avyttra finansiella instrument i samband med förvärv eller avyttring av de finansiella instrumenten, inte utgöra utnyttjande av insiderinformation.

6. Utan hinder av punkterna 1–5 i denna artikel kan en överträdelse av förbudet mot insiderhandel enligt artikel 14 trots allt anses ha begåtts om den behöriga myndigheten påvisar att det fanns ett icke-legitimt skäl till dessa handelsorder, transaktioner eller beteenden.

Artikel 10

Olagligt röjande av insiderinformation

1. Vid tillämpningen av denna förordning anses olagligt röjande av insiderinformation föreligga när en person förfogar över insiderinformation och röjer den informationen till en annan person, utom i fall då röjandet sker som ett normalt led i fullgörande av tjänst, verksamhet eller åligganden.

Denna punkt ska tillämpas på alla fysiska och juridiska personer i de situationer och under de omständigheter som avses i artikel 8.4.

2. Vid tillämpningen av denna förordning anses vidarebefordran av de rekommendationer eller uppmaningar som avses i artikel 8.2 utgöra olagligt röjande av insiderinformation enligt denna artikel, när personen som röjer rekommendationen eller uppmaningen inser eller borde ha insett att den bygger på insiderinformation.

Artikel 11

Marknadssonderingar

1. Marknadssonderingar omfattar överföring av information, innan en transaktion aviseras, i syfte att bedöma potentiella investerares intresse av en eventuell transaktion och villkoren relaterade till den, såsom dess potentiella storlek eller prissättning, till en eller flera potentiella investerare som görs av

- a) en emittent,
- b) en andrahandsbudare av ett finansiellt instrument i sådan omfattning eller till ett sådant värde att transaktionen skiljer sig från den vanliga handeln och omfattar en försäljningsmetod som bygger på förhandsbedömning av potentiella investerares potentiella intresse,

c) en deltagare på marknaden för utsläppsrätter, eller

d) en tredje part som agerar på vägnar av en person som avses i led a, b eller c.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23.3 ska röjande av insiderinformation av en person som har för avsikt att lämna ett uppköpserbjudande avseende värdepapperen i ett företag eller avseende en fusion med ett företag riktat till de personer som innehar dessa värdepapper, även utgöra marknadssondering, under förutsättning att

a) informationen är nödvändig för att de parter som innehar värdepapperen ska kunna skapa sig en uppfattning om huruvida de är villiga att erbjuda dessa värdepapper, och

b) villigheten hos de personer som innehar värdepapperen att erbjuda dem är en rimlig förutsättning för beslutet att genomföra uppköpserbjudandet eller fusionen.

3. En marknadsaktör som lämnar information ska innan en marknadssondering genomförs särskilt beakta huruvida marknadssonderingen kommer att innebära röjande av insiderinformation. Den marknadsaktör som lämnar information ska skriftligen dokumentera sina slutsatser och skälen till dessa. Marknadsaktören ska på begäran förse den behöriga myndigheten med sådana skriftliga handlingar. Denna skyldighet ska gälla för varje offentliggörande av information under hela marknadssonderingen. Marknadsaktören som lämnar information ska uppdatera de skriftliga handlingar som avses i denna punkt vid behov.

4. Vid tillämpningen av artikel 10.1 ska röjande av insiderinformation som sker i samband med en marknadssondering anses ske som ett normalt led i fullgörande av tjänst, verksamhet eller åligganden om den marknadsaktör som lämnar informationen följer punkt 3 och 5 i denna artikel.

5. Vid tillämpningen av punkt 4 ska den marknadsaktör som lämnar informationen innan informationen lämnas

a) erhålla ett medgivande till mottagande av informationen från den person som mottar marknadssonderingen,

b) informera den person som mottar marknadssonderingen om att han eller hon inte har rätt att utnyttja, eller att försöka utnyttja denna information för att förvärva eller avyttra finansiella instrument som denna information rör, direkt eller indirekt, för egen eller annans räkning,

c) informera den person som mottar marknadssonderingen om att han eller hon inte har rätt att utnyttja, eller att försöka utnyttja denna information för att återkalla eller ändra en handelsorder som redan lagts avseende ett finansiellt instrument som denna information rör, och

d) informera den person som mottar marknadssonderingen om att denne genom att ge sitt medgivande till mottagandet av information även är skyldig att hålla informationen konfidentiell.

Marknadsaktören som lämnar information ska föra och upprätthålla register över all information som lämnas till den person som mottar marknadssonderingen, inbegripet information som lämnas i enlighet med leden a–d i det första stycket, och identiteten hos de potentiella investerare till vilka informationen har lämnats, inbegripet men inte begränsat till de juridiska och fysiska personer som agerar på en potentiell investerares vägnar, samt datum och klockslag för varje lämnande av information. Marknadsaktören som lämnar information ska på begäran lämna det registret till den behöriga myndigheten.

6. Om den marknadsaktör som lämnat information i samband med en marknadssondering bedömer att den information som lämnats upphör att vara insiderinformation, ska den marknadsaktören informera mottagaren om detta så snart som möjligt.

Den marknadsaktör som lämnar information ska föra register över den information som lämnats i enlighet med denna punkt och ska på begäran förse den behöriga myndigheten med registret.

7. Trots bestämmelserna i denna artikel ska den person som mottar marknadssonderingen själv bedöma huruvida han eller hon förfogar över insiderinformation eller när han eller hon upphör att förfoga över insiderinformation.

8. Marknadsaktören som lämnar information ska bevara det register som avses i denna artikel under en period på minst fem år.

9. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska Esmas utarbete förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa lämpliga arrangemang, förfaranden och krav på registerhållning för personer så att de kan uppfylla de krav som fastställs i punkterna 4, 5, 6 och 8.

Esmas ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10 - 14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

10. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av den här artikeln ska Esmas utarbete förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de system och mallar för anmälan som ska användas av personer så att de kan uppfylla kraven i punkterna 4, 5, 6 och 8 i denna artikel, särskilt det exakta formatet för det register som avses i punkterna 4-8 och de tekniska villkoren för lämplig förmedling av den information som avses i punkt 6 till den person som mottar marknadssonderingen.

Esmas ska överlämna de förslagen till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

11. Esmas ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 till personer som mottar marknadssonderingen med avseende på följande:

- a) De faktorer som sådana personer ska beakta när information lämnas till dem som en del av en marknadssondering för att kunna bedöma huruvida denna information utgör insiderinformation.
- b) De åtgärder som sådana personer ska vidta om insiderinformation har lämnats till dem i syfte att uppfylla artiklarna 8 och 10 i denna förordning.
- c) De register som sådana personer ska upprätthålla för att visa att de har uppfyllt artiklarna 8 och 10 i denna förordning.

Artikel 12

Marknadsmanipulation

1. I denna förordning avses med marknadsmanipulation följande typer av aktivitet:

- a) Utförande av en transaktion, läggandet av en handelsorder eller annat beteende som
 - i) ger eller kan förväntas ge falska eller vilseledande signaler om tillgång, efterfrågan eller pris på ett finansiellt instrument, ett relaterat spotavtal avseende råvaror, eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter, eller

- ii) låser, eller som kan förväntas låsa fast priset på ett eller flera finansiella instrument, ett relaterat spotavtal avseende råvaror eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter vid en onormal eller konstlad nivå,

om inte personen som inlett en transaktion, lagt en handelsorder eller utför något annat beteende kan påvisa att dessa transaktioner, handelsorder eller beteenden har utförts av legitima skäl och stämmer överens med godtagen marknadspraxis som fastställts i enlighet med artikel 13.

- b) Utförande av en transaktion, läggandet av en handelsorder eller annan aktivitet eller annat beteende som påverkar eller kan förväntas påverka priset på ett eller flera finansiella instrument ett relaterat spotavtal avseende råvaror eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter, där falska förespeglningar eller andra slag av vilseledande eller manipulationer utnyttjas.
- c) Spridning av information genom medierna, inklusive internet, eller på annat sätt som ger eller kan förväntas ge falska eller vilseledande signaler om tillgång, efterfrågan eller priset på ett finansiellt instrument, ett relaterat spotavtal avseende råvaror eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter, eller låser fast, eller kan förväntas låsa fast priset på ett eller flera finansiella instrument, ett relaterat spotavtal avseende råvaror eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter vid en onormal eller konstlad nivå, inbegripet spridning av rykten, om personen som spred informationen insåg eller borde ha insett att den var falsk eller vilseledande.
- d) Överföring av falsk eller vilseledande information eller tillhandahållande av falska eller vilseledande ingångsvärden i förhållande till ett referensvärde, om personen som gjorde överföringen eller tillhandahöll ingångsvärdena insåg eller borde ha insett att informationen eller ingångsvärdena var falska eller vilseledande, eller varje annat beteende som manipulerar beräkningen av ett referensvärde.

2. Bland annat följande beteenden ska anses vara marknadsmanipulation:

- a) Att en person, eller flera personer i samarbete, agerar för att skapa sig en dominerande ställning när det gäller utbud eller efterfrågan på ett finansiellt instrument, ett relaterat spotavtal avseende råvaror eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter, och detta får till följd, eller kan förväntas få till följd, direkt eller indirekt, att inköps- eller försäljningspriser fixeras eller andra oskäliga transaktionsvillkor skapas eller kan förväntas skapas.
- b) Att köpa eller sälja finansiella instrument när marknaden öppnar eller strax innan den stänger på ett sådant sätt att de investerare som handlar på grundval av den visade kursen, inklusive start- och slutkursen vilseleds eller kan förväntas vilseledas.
- c) Att lägga handelsorder på en handelsplats, inklusive att återkalla eller ändra dessa, oavsett på vilket sätt, inklusive på elektroniska väg såsom strategier för algoritm- och högfrequenshandel, som får någon av de följder som avses i punkt 1 a eller 1 b, genom att handlingen
 - i) stör eller försenar eller kan förväntas störa eller försena handelsplatsens handelssystem,
 - ii) försvårar eller kan förväntas försvåra för andra personer att identifiera äkta handelsorder på handelsplatsens handelssystem, bland annat genom att lägga handelsorder som får till följd att orderboken överbelastas eller destabiliseras, eller
 - iii) skapar eller kan förväntas skapa en falsk eller vilseledande bild av tillgången till eller efterfrågan på eller priset på ett finansiellt instrument, särskilt genom läggande av handelsorder för att inleda eller förstärka en trend.
- d) Att ta positioner i ett finansiellt instrument eller ett relaterat spotavtal avseende råvaror eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter och utnyttja en tillfällig eller regelbunden tillgång till traditionella eller elektroniska medier genom att yttra sig om det finansiella instrumentet, det relaterade spotavtalet avseende råvaror eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter (eller indirekt om emittenten av detta) och därefter dra nytta av den påverkan dessa yttranden får på priset på det finansiella instrumentet, det relaterade spotavtalet avseende råvaror eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter utan att samtidigt ha offentliggjort intressekonflikten på ett korrekt och effektivt sätt.

- e) Att köpa eller sälja utsläppsrätter eller relaterade derivat på sekundärmarknaden före den auktion som hålls i enlighet med förordning (EU) nr 1031/2010, som får till följd att auktionspriset på de auktionerade produkterna fixeras på en onormal eller konstlad nivå eller att budgivare som lägger bud i auktionerna vilseleds.
3. Vid tillämpningen av punkt 1 a och 1 b och utan att det påverkar de beteenden som avses i punkt 2, fastställs i bilaga I icke-uttömmande indikatorer på falska förespeglningar eller andra slag av vilseledande eller manipulationer, samt icke-uttömmande indikatorer på falska eller vilseledande signaler och fastläsning av priser.
4. När den person som avses i denna artikel är en juridisk person, ska denna artikel också tillämpas, i enlighet med nationell rätt, på de fysiska personer som deltar i beslutet att utföra verksamhet för den berörda juridiska personens räkning.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 35, varigenom indikatorerna i bilaga I specificeras för att klargöra deras delar och för att beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna.

Artikel 13

Godtagen marknadspraxis

1. Förbudet i artikel 15 ska inte tillämpas på de aktiviteter som avses i artikel 12.1 a, förutsatt att den person som inleder en transaktion, lägger en handelsorder eller utför något annat beteende påvisar att en sådan transaktion, en sådan handelsorder eller ett sådant beteende har utförts av legitima skäl och stämmer överens med godtagen marknadspraxis som fastställts i enlighet med den här artikeln.
2. En behörig myndighet får etablera en godtagen marknadspraxis med beaktande av följande kriterier:
- a) Om marknadspraxisen ger en hög nivå av öppenhet för marknaden.
 - b) Om marknadspraxisen säkerställer en hög nivå av skyddsåtgärder för marknadskrafternas funktion och korrekt samverkan mellan tillgång och efterfrågan.
 - c) Om marknadspraxisen har en positiv inverkan på marknaden likviditet och effektivitet.
 - d) Om marknadspraxisen beaktar handelsmekanismerna på den relevanta marknaden och gör det möjligt för marknadsdeltagarna att reagera på lämpligt sätt och i rätt tid med avseende på den nya marknadssituation som skapats genom den marknadspraxisen.
 - e) Om marknadspraxisen inte skapar risker för integriteten på direkt eller indirekt närliggande marknader, oavsett om dessa är reglerade eller inte, för det berörda finansiella instrumentet inom unionen.
 - f) Resultatet från utredningar av den relevanta marknadspraxisen som gjorts av behöriga myndigheter eller en annan myndighet, särskilt om den relevanta marknadspraxisen bryter mot regler eller föreskrifter som utformats för att förebygga marknadsmissbruk, eller uppföranderegler, oavsett om dessa berör den relevanta marknaden eller direkt eller indirekt närliggande marknader inom unionen.
 - g) Den relevanta marknaden struktur, till exempel om den är reglerad eller inte, vilka slags finansiella instrument som handlas och vilka slags marknadsaktörer som deltar på marknaden, däribland i vilken utsträckning icke-professionella investerare deltar på den relevanta marknaden.

En marknadspraxis som har etablerats av en behörig myndighet som en godtagen marknadspraxis på en viss marknad ska inte anses vara tillämplig på andra marknader såvida inte de behöriga myndigheterna på de andra marknaderna har godkänt denna praxis enligt denna artikel.

3. Innan en godtagen marknadspraxis etableras i enlighet med punkt 2 ska den behöriga myndigheten underrätta Esma och andra behöriga myndigheter om dess avsikt att etablera en godtagen marknadspraxis och ska tillhandahålla detaljerna om den bedömningen som gjorts i enlighet med de kriterier som fastställts i punkt 2. En sådan underrättelse ska göras åtminstone tre månader innan den godtagna marknadspraxisen är avsedd att börja gälla.

4. Esma ska, inom två månader efter det att anmälan mottagits, avge ett yttrande till den underrättande behöriga myndigheten, med en bedömning av i vilken mån den godkända marknadspraxisen är förenlig med punkt 2 och med de tekniska standarder för tillsyn som antagits enligt punkt 7. Esma ska också bedöma huruvida upprättandet av den godtagna marknadspraxisen skulle leda till att marknadens förtroende för unionens finansmarknad hotas. Yttrandet ska offentliggöras på Esmas webbplats.

5. Om en behörig myndighet etablerar en godtagen marknadspraxis som strider mot Esmas yttrande i enlighet med punkt 4, ska myndigheten på sin webbplats inom 24 timmar från det att den godtagna marknadspraxisen etablerats offentliggöra ett tillkännagivande med en fullständig förklaring av skälen till sitt beslut, inbegripet varför den godtagna marknadspraxisen inte hotar marknadens förtroende.

6. Om en behörig myndighet anser att en annan behörig myndighet har etablerat en godtagen marknadspraxis som inte uppfyller kraven som fastställs i punkt 2, ska Esma bistå de berörda myndigheterna med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Om de berörda behöriga myndigheterna inte lyckas nå en överenskommelse kan Esma fatta ett beslut i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kriterierna, förfarandet och kraven för etablering av en godtagen marknadspraxis enligt punkterna 2, 3 och 4 samt för villkoren för dess godkännande, för att bibehålla den, avsluta den eller om den ska ändras.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

8. De behöriga myndigheterna ska regelbundet, och minst vartannat år, se över den godtagna marknadspraxis de har etablerat, särskilt med hänsyn till betydande förändringar av situationen på den relevanta marknaden, till exempel förändringar av handelsregler eller infrastrukturen på marknaden, i syfte att besluta huruvida den ska bibehållas eller avsluta eller om villkoren för dess godkännande ska ändras.

9. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över godtagen marknadspraxis och i vilka medlemsstater varje enskild praxis tillämpas.

10. Esma ska övervaka hur godtagen marknadspraxis tillämpas och lägga fram en årlig rapport för kommissionen om hur tillämpningen sker i praktiken på de berörda marknaderna.

11. De behöriga myndigheterna ska underrätta Esma om godtagen marknadspraxis som de har etablerat före den 2 juli 2014 och inom tre månader efter antagandet av de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 7 trätt i kraft.

Den godtagna marknadspraxisen som avses i första stycket i denna punkt ska fortsätta att tillämpas i de berörda medlemsstaterna tills det att de behöriga myndigheterna på grundval av Esmas yttrande enligt punkt 4 har fattat ett beslut om huruvida denna praxis ska fortsätta att tillämpas.

Artikel 14

Förbud mot insiderhandel och olagligt röjande av insiderinformation

En person får inte

- a) ägna sig åt eller försöka ägna sig åt insiderhandel,
- b) rekommendera att någon annan person ägnar sig åt insiderhandel eller förmå någon annan person att ägna sig åt insiderhandel, eller
- c) olagligen röja insiderinformation.

Artikel 15

Förbud mot marknadsmanipulation

En person får inte ägna sig eller försöka ägna sig åt marknadsmanipulation.

Artikel 16

Förhindrande och upptäckt av marknadsmissbruk

1. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska inrätta och upprätthålla effektiva arrangemang, system och förfaranden som syftar till att förhindra och upptäcka insiderhandel, marknadsmanipulation och försök till insiderhandel och marknadsmanipulation, i enlighet med artiklarna 31 och 54 i direktiv 2014/65/EU.

Personer som avses i första stycket ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten för handelsplatsen om handelsorder och transaktioner inklusive återkallelser eller ändringar av handelsorder som kan utgöra insiderhandel, marknadsmanipulation eller försök till insiderhandel eller marknadsmanipulation.

2. Personer som yrkesmässigt arrangerar eller genomför transaktioner ska inrätta och upprätthålla effektiva arrangemang, system och förfaranden för att upptäcka och rapportera misstänkta handelsorder och transaktioner. Om en sådan person har rimliga skäl att misstänka att en handelsorder eller transaktion avseende ett finansiellt instrument, oavsett om den placerats eller genomförts på eller utanför en handelsplats, kan utgöra insiderhandel eller marknadsmanipulation eller försök till insiderhandel eller marknadsmanipulation ska den omedelbart meddela den behöriga myndigheten som avses i punkt 3.

3. Utan att det påverkar artikel 22 ska personer som yrkesmässigt arrangerar eller genomför transaktioner följa rapporteringsreglerna i den medlemsstat där de har beviljats tillstånd eller har sitt huvudkontor eller, om det gäller en filial, den medlemsstat där filialen är belägen. Rapportering ska ske till den behöriga myndigheten i den medlemsstaten.

4. De behöriga myndigheter som avses i punkt 3 som tar emot rapport om misstänkta handelsorder och transaktioner ska omedelbart vidarebefordra sådan information till de behöriga myndigheterna för de berörda handelsplatserna.

5. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av den här artikeln ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa

- a) lämpliga arrangemang, system och förfaranden för personer så att de kan uppfylla kraven i punkterna 1 och 2, och
- b) de mallar för anmälan som ska användas av personer så att de kan uppfylla kraven i punkterna 1 och 2.

Esma ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2016.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL 3

KRAV PÅ OFFENTLIGGÖRANDE

Artikel 17

Offentliggörande av insiderinformation

1. En emittent ska så snart som möjligt informera allmänheten om insiderinformation som direkt berör den emittenten.

Emittenten ska se till att insiderinformationen offentliggörs på ett sätt som ger allmänheten en snabb tillgång till informationen och möjlighet till en fullständig och korrekt bedömning i rätt tid, och i förekommande fall, genom den officiellt utsedda mekanism som avses i artikel 21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG⁽¹⁾. Emittenten ska inte kombinera offentliggörande av insiderinformation för allmänheten med marknadsföring av sin verksamhet. Emittenten ska under en period på minst fem år på sin webbplats lägga ut och låta vara tillgänglig all insiderinformation den är skyldig att offentliggöra.

Den här artikeln ska tillämpas på emittenter som har ansökt om upptagande till handel eller godkänt att deras finansiella instrument upptas till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat eller, när det rör sig om instrument som bara handlas på en MTF- eller OTF-plattform, emittenter som har godkänt att deras finansiella instrument handlas på en MTF- eller OTF-plattform eller som har ansökt om upptagande till handel av deras finansiella instrument på en MTF-plattform i en medlemsstat.

2. En deltagare på marknaden för utsläppsrätter ska på ett effektivt och snabbt sätt offentliggöra sådan insiderinformation om utsläppsrätter som den innehar som led i sin affärsverksamhet, inklusive flygverksamhet enligt specifikationen i bilaga I till direktiv 2003/87/EG eller installationer i enlighet med artikel 3 e i det direktivet som den berörda deltagaren, eller dess moderföretag eller relaterat företag, äger eller kontrollerar eller vars driftsfrågor deltagaren, dess moderföretag eller relaterade företag helt eller delvis ansvarar för. När det gäller installationer, ska sådant offentliggörande omfatta relevant information om kapacitet och utnyttjande av installationer, inbegripet information om att installationerna inte är tillgängliga, oavsett om det är planerat eller oplanerat.

Första stycket gäller inte en deltagare på marknaden för utsläppsrätter om installationerna eller flygverksamheten som den äger, kontrollerar eller ansvarar för, under föregående år uppvisade utsläpp som inte överskred en minimitröskel för koldioxidekvivalenter och, om de bedriver förbränningsprocesser, har haft en installerad tillförd effekt som inte överskrider en minimitröskel.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att fastställa en minimitröskel för koldioxidekvivalenter och en minimitröskel för installerad tillförd effekt när det gäller tillämpningen av undantaget i andra stycket i denna punkt.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 35, för att närmare ange den behöriga myndigheten för anmälningarna enligt punkterna 4 och 5 i den här artikeln.

4. En emittent eller en deltagare på marknaden för utsläppsrätter, får på eget ansvar skjuta upp offentliggörande av insiderinformation, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Omedelbart offentliggörande skadar sannolikt legitima intressen för emittenten eller deltagaren på marknaden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskräven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

- b) Det är inte sannolikt att ett uppskjutet offentliggörande vilseleder allmänheten.
- c) Emittenten eller en deltagare på marknaden för utsläppsrätter kan säkerställa att informationen förblir konfidentiell.

När det gäller en över tiden pågående process som sker i flera steg och som syftar till att en viss omständighet ska inträffa eller som resulterar i en viss omständighet eller en viss händelse, får en emittent eller en deltagare på marknaden för utsläppsrätter på eget ansvar skjuta upp offentliggörandet av information relaterad till denna process med förbehåll för leden a, b och c i första stycket.

Om en emittent eller en deltagare på marknaden för utsläppsrätter har skjutit upp offentliggörandet av insiderinformation enligt denna punkt, ska denne omedelbart efter det att informationen offentliggjorts för allmänheten informera den behöriga myndigheten enligt punkt 3 om att offentliggörandet av informationen hade skjutits upp och ska ge en skriftlig förklaring till hur villkoren som fastställs i denna punkt uppfylldes. Alternativt får medlemsstaterna fastställa att en sådan skriftlig redogörelse endast behöver tillhandahållas den behöriga myndigheten enligt punkt 3 på begäran.

5. I syfte att bevara det finansiella systemets stabilitet får en emittent som är ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut, på eget ansvar, skjuta upp offentliggörandet av insiderinformation, vilket inkluderar information relaterad till ett tillfälligt likviditetsproblem och särskilt behovet att erhålla tillfälligt likviditetsstöd från en centralbank eller en långgivare i sista hand, förutsatt att alla av de följande villkoren är uppfyllda:

- a) Offentliggörandet av insiderinformationen riskerar att äventyra emittentens och det finansiella systemets finansiella stabilitet.
- b) Det ligger i allmänhetens intresse att skjuta upp offentliggörandet.
- c) Det kan säkerställas att informationen förblir konfidentiell.
- d) Den behöriga myndigheten enligt punkt 3 har gett sitt medgivande till uppskjutandet under förutsättning att villkoren i leden a, b och c är uppfyllda.

6. Vid tillämpningen av punkt 5 a–d ska en emittent underrätta den behöriga myndigheten enligt punkt 3 om sin avsikt att skjuta upp offentliggörandet av insiderinformationen och lägga fram bevis på att villkoren i punkt 5 a, b och c är uppfyllda. Den behöriga myndigheten enligt punkt 3 ska när så är lämpligt samråda med den nationella centralbanken eller makrotillsynsorganet, om ett sådant inrättats eller i annat fall följande myndigheter:

- a) Om emittenten är ett kreditinstitut eller värdepappersföretag, den myndighet som utses i enlighet med artikel 133.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾.
- b) I andra fall än de som avses i led a, någon annan nationell myndighet som ansvarar för tillsynen över emittenten.

Den behöriga myndigheten enligt punkt 3 ska se till att offentliggörandet av insiderinformationen inte skjuts upp under längre tid än vad som är nödvändigt för att tillgodose det allmänna intresset. Den behöriga myndigheten enligt punkt 3 ska åtminstone på veckobasis utvärdera huruvida villkoren i punkt 5 a, b och c fortfarande är uppfyllda.

Om den behöriga myndigheten enligt punkt 3 inte ger sitt medgivande till att skjuta upp offentliggörandet av insiderinformationen, ska emittenten omgående offentliggöra insiderinformationen.

Denna punkt ska tillämpas i de fall då emittenten inte beslutar att skjuta upp offentliggörandet av insiderinformation i enlighet med punkt 4.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

Hänvisningar i denna punkt till den behöriga myndigheten enligt punkt 3 påverkar inte den behöriga myndighetens möjligheter att utöva sina uppgifter på något av de sätt som avses i artikel 23.1.

7. När offentliggörande av insiderinformation har skjutits upp i enlighet med punkterna 4 eller 5 och det inte längre kan säkerställas att den insiderinformationen förblir konfidentiell, ska emittenten eller deltagaren på marknaden för utsläppsrätter så snart som möjligt offentliggöra den insiderinformationen för allmänheten.

Detta stycke inbegriper situationer då ett rykte uttryckligen hänför sig till insiderinformation vars offentliggörande har skjutits upp i enlighet med punkterna 4 eller 5 när detta rykte är tillräckligt tydligt för att påvisa att det inte längre kan säkerställas att informationen förblir konfidentiell.

8. Om en emittent eller en deltagare på marknaden för utsläppsrätter eller en person som handlar på emittentens vägnar eller för emittentens räkning, röjer insiderinformation till en utomstående som ett normalt led i fullgörande av tjänst, verksamhet eller åligganden på det sätt som anges i artikel 10.1, ska denna information offentliggöras fullständigt och effektivt; detta ska ske samtidigt om det rör sig om ett avsiktligt offentliggörande och så snart som möjligt om det rör sig om ett oavsiktligt. Denna punkt ska inte gälla om den person som mottar informationen är skyldig att inte röja denna, oberoende av om denna skyldighet grundar sig på lagar och andra förordningar, bolagsordningar eller ett avtal.

9. Insiderinformation som rör emittenter, vars finansiella instrument har tagits upp till handel på tillväxtmarknader för små och medelstora företag, får offentliggöras på webbplatsen för handelsplatsen i stället för på emittentens webbplats om handelsplatsen erbjuder den möjligheten för emittenter på den marknaden.

10. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska Esmas utarbete förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa

- a) de tekniska villkoren för lämpligt offentliggörande av insiderinformation enligt punkterna 1, 2, 8 och 9,
- b) de tekniska villkoren för uppskjutande av offentliggörandet av insiderinformation enligt punkterna 4 och 5,

Esmas ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 juli 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

11. Esmas ska utfärda riktlinjer för upprättande av en icke uttömmande förteckning över emittentens legitima intressen som avses i led a i punkt 4, och situationer där uppskjutet offentliggörande av insiderinformation sannolikt vilseleder allmänheten på så sätt som avses i punkt 4 b.

Artikel 18

Insiderförteckningar

1. Emittenter eller personer som handlar på deras vägnar eller för deras räkning ska
 - a) upprätta en förteckning över alla personer som har tillgång till insiderinformation, och som arbetar för dem, genom anställningskontrakt eller på annat vis utför uppgifter genom vilka de har tillgång till insiderinformation, såsom rådgivare, revisorer eller kreditvärderingsinstitut (insiderförteckning),
 - b) utan dröjsmål uppdatera insiderförteckningen i enlighet med punkt 4, och
 - c) överlämna insiderförteckningen till den behöriga myndigheten så snart som möjligt efter begäran från myndigheten.

2. Emittenter eller personer som handlar på deras vägnar eller för deras räkning ska vidta alla rimliga åtgärder för att se till att alla personer som förekommer på insiderförteckningen skriftligen bekräftar att de är medvetna om de rättsliga skyldigheter som detta för med sig och de sanktioner som är tillämpliga vid insiderhandel och olagligt röjande av insiderinformation.

Om en annan person som handlar på emittentens vägnar eller för emittentens räkning tar på sig uppgiften att utarbeta och uppdatera insiderförteckningen, förblir emittenten till fullo ansvarig för efterlevnaden av denna artikel. Emittenten ska alltid ha rätt till tillgång till insiderförteckningen.

3. I insiderförteckningens ska åtminstone följande ingå:

- a) Identiteten på de personer som har tillgång till insiderinformation.
- b) Skälen till att en person förts upp på insiderförteckningen.
- c) Datum och klockslag för när den personen fick tillgång till insiderinformation.
- d) Datum då insiderförteckningen upprättades.

4. Emittenter eller personer som handlar på deras vägnar ska uppdatera insiderförteckningen utan dröjsmål, inklusive datum för uppdateringen, i följande situationer:

- a) När anledningen till att en person förekommer på insiderförteckningen ändras.
- b) När en ny person har tillgång till insiderinformation och därför behöver läggas till i insiderförteckningen.
- c) När en person inte längre har tillgång till insiderinformation.

Varje uppdatering ska specificera datum och klockslag för den ändring som föranledde uppdateringen.

5. Emittenter eller personer som handlar på deras vägnar ska bevara insiderförteckningen för dennes räkning under en period på minst fem år efter det att den upprättats eller uppdaterats.

6. Emittenter vars finansiella instrument har tagits upp till handel på tillväxtmarknader för små och medelstora företag ska undantas från kravet på att upprätta en insiderförteckning förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Emittenten vidtar alla rimliga åtgärder för att säkerställa att alla personer med tillgång till insiderinformation är medvetna om de rättsliga skyldigheter som detta för med sig och de sanktioner som är tillämpliga vid insiderhandel och olagligt röjande av insiderinformation.
- b) Emittenten har möjlighet att på begäran förse den behöriga myndigheten med en insiderförteckning.

7. Denna artikel ska tillämpas på emittenter som har ansökt om upptagande till handel eller godkänt att deras finansiella instrument upptas till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat eller, när det rör sig om instrument som bara handlas på en MTF- eller OTF-plattform, emittenter som har godkänt att deras finansiella instrument handlas på en MTF- eller OTF-plattform eller som har ansökt om upptagande till handel av sina finansiella instrument på en MTF-plattform i en medlemsstat.

8. Punkterna 1–5 i denna artikel ska även tillämpas på

- a) Deltagare på marknaden för utsläppsrätter när det gäller sådan insiderinformation om utsläppsrätter som uppkommer i samband med den verksamhet som bedrivs av denna deltagare på marknaden för utsläppsrätter.

b) auktionsplattformar, auktionsförrättare och auktionsövervakare i fråga om auktioner för utsläppsrätter eller andra auktionerade produkter baserade på utsläppsrätter som hålls enligt förordning (EU) nr 1031/2010.

9. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska Esmas utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att fastställa det exakta formatet för insiderförteckningar och formatet för uppdatering av de insiderförteckningar som avses i denna artikel.

Esmas ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 juli 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 19

Transaktioner utförda av personer i ledande ställning

1. Personer i ledande ställning, samt dem närstående personer, ska underrätta emittenten eller deltagaren på marknaden för utsläppsrätter och den behöriga myndigheten som avses i punkt 2 i andra stycket:

a) När det gäller emittenter, om varje transaktion som genomförts för deras egen räkning avseende aktier eller skuldinstrument som emitteras av den emittenten eller derivat eller andra finansiella instrument som är kopplade till dem.

b) När det gäller deltagare på marknaden för utsläppsrätter, i varje transaktion som genomförts för deras räkning avseende utsläppsrätter, auktionerade produkter baserade på utsläppsrätter eller relaterade derivat.

Sådana anmälningar ska göras utan dröjsmål och senast tre affärsdagar efter det datum som transaktionen gjorts.

Det första stycket är tillämpligt så snart som transaktionernas totala belopp under ett kalenderår har nått den tröskel som fastställs i punkt 8 eller 9 enligt vad som är tillämpligt.

2. Vid tillämpning av punkt 1, och utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att införa anmälningskyldigheter utöver de som avses i denna artikel, ska alla transaktioner som utförs för egen räkning av de personer som avses i punkt 1 anmälas av de personerna till de behöriga myndigheterna.

Personerna som avses i stycke 1 ska följa de anmälningsregler som gäller i den medlemsstat där emittenten eller deltagaren på marknaden för utsläppsrätter är registrerad. Anmälningarna ska göras inom tre arbetsdagar räknat från transaktionsdagen till den behöriga myndigheten i den medlemsstaten. Om emittenten inte är registrerad i en medlemsstat ska anmälan göras till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten i enlighet med artikel 2.1 i direktiv 2004/109/EG eller, i avsaknad av detta, till den behöriga myndigheten för handelsplatsen.

3. Emittenten eller deltagaren på marknaden för utsläppsrätter ska se till att den information som anmäls i enlighet med punkt 1 offentliggörs utan dröjsmål och senast tre affärsdagar efter transaktionsdagen på ett sätt som garanterar att den blir snabbt tillgänglig, på ett icke-diskriminerande sätt, i enlighet med de standarder som avses i artikel 17.10 a.

Emittenten eller deltagaren på marknaden för utsläppsrätter ska använda sådana medier som rimligen kan bedömas vara tillförlitliga för effektiv spridning av informationen till allmänheten inom hela unionen, och ska i förekommande fall använda den officiellt utsedda mekanism som avses i artikel 21 i direktiv 2004/109/EG.

Alternativt får nationell rätt föreskriva att en behörig myndighet själv får offentliggöra informationen.

4. Denna artikel ska tillämpas på emittenter som
- a) har ansökt om upptagande till handel eller godkänt att deras finansiella instrument upptas till handel på en reglerad marknad, eller
 - b) när det rör sig om instrument som bara handlas på en MTF- eller OTF-plattform, emittenter som har godkänt att deras finansiella instrument handlas på en MTF- eller OTF-plattform eller som har ansökt om upptagande till handel av sina finansiella instrument på en MTF-plattform,
5. Emittenter och deltagare på marknaden för utsläppsrätter ska skriftligen underrätta personer i ledande ställning om deras skyldigheter enligt denna artikel. Emittenter och deltagare på marknaden för utsläppsrätter ska utarbeta en förteckning över alla personer i ledande ställning och med dem närstående personer.

Personer i ledande ställning ska skriftligen underrätta dem närstående personer om deras skyldigheter enligt denna artikel och ska bevara en kopia av denna underrättelse.

6. En anmälan av transaktioner som avses i punkt 1 ska innehålla följande uppgifter:
- a) Personens namn.
 - b) Orsak till anmälan.
 - c) Namnet på den berörda emittenten eller deltagaren på marknaden för utsläppsrätter.
 - d) Det finansiella instrumentets beskrivning och identitetsbeteckning.
 - e) Transaktionernas karaktär (t.ex. förvärv eller avyttring), med angivande av huruvida transaktionen är kopplad till genomförande av aktieoptionsprogram för anställda eller till de specifika exempel som anges i punkt 7.
 - f) Datum och ort för transaktionerna.
 - g) Transaktionernas pris och volym. När det gäller en pantsättning vars villkor medger att värdet kan ändras, ska detta offentliggöras tillsammans med värdet på pantsättningsdagen.
7. Vid tillämpning av punkt 1 inkluderar de transaktioner som måste anmälas även följande:
- a) Pantsättning eller utlåning av finansiella instrument av eller på uppdrag av en person i ledande ställning eller en person som är närstående till en person i ledande ställning som avses i punkt 1.
 - b) Transaktioner utförda av personer som yrkesmässigt arrangerar eller genomför transaktioner eller en annan person som agerar på uppdrag av en person i ledande ställning eller en person som är närstående till en person i ledande ställning som avses i punkt 1, inklusive transaktioner inom ramen för ett diskretionärt uppdrag.
 - c) Transaktioner som utförs inom ramen för en livförsäkring, definierad i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG⁽¹⁾, där
 - i) försäkringstagaren är en person i ledande ställning eller en person som är närstående till en person i ledande ställning, som avses i punkt 1,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

ii) investeringsrisken bärs av försäkringstagaren, och

iii) försäkringstagaren har befogenhet eller handlingsfrihet att fatta investeringsbeslut avseende särskilda instrument inom ramen för denna livförsäkring eller att utföra transaktioner avseende särskilda instrument för denna livförsäkring.

Vid tillämpningen av led a behöver pantsättning eller en liknande ställd säkerhet av finansiella instrument i samband med insättning av finansiella instrument på ett depåkonto inte anmälas, så länge som inte en sådan pantsättning eller annan ställd säkerhet är avsedd att säkra en särskild kreditfacilitet.

I den mån en försäkringstagare med ett försäkringsavtal ska anmäla transaktioner enligt denna punkt, gäller ingen anmälningskyldighet för försäkringsbolaget.

8. Punkt 1 gäller alla efterföljande transaktioner så snart som ett sammanlagt belopp på 5 000 EUR uppnåtts under ett kalenderår. Tröskeln på 5 000 EUR ska beräknas genom att utan netting addera alla de transaktioner som avses i punkt 1.

9. En behörig myndighet kan besluta att höja den tröskel som fastställs i punkt 8 till 20 000 EUR och ska innan beslutet tillämpas informera Esmas om sitt beslut och motiveringen av beslutet att anta en högre tröskel, med särskild hänvisning till marknadsförhållanden. Esmas ska på sin webbplats offentliggöra förteckningen över de trösklar som är tillämpliga i enlighet med denna artikel och de motiveringar som de behöriga myndigheterna gett till sådana trösklar.

10. Denna artikel ska även tillämpas på transaktioner av personer i ledande ställning hos auktionsplattformar, auktionsförrättare och auktionsövervakare som är involverade i auktioner som anordnas enligt förordning (EU) nr 1031/2010, samt på dem närstående personer, i den mån som deras transaktioner omfattar utsläppsrätter, derivat av dessa eller auktionerade produkter som är baserade på utsläppsrätter. De personerna ska anmäla sina transaktioner till auktionsplattformarna, auktionsförrättarna och auktionsövervakarna enligt vad som är tillämpligt, och till den behöriga myndigheten där auktionsplattformen, auktionsförrättaren eller auktionsövervakaren, enligt vad som är tillämpligt, är registrerad. Information som har anmälts på det sättet ska offentliggöras av auktionsplattformar, auktionsförrättare, auktionsövervakare eller behörig myndighet i enlighet med punkt 3.

11. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 14 och 15, ska en person i ledande ställning hos en emittent inte genomföra några transaktioner för egen räkning eller för tredje persons räkning, direkt eller indirekt, avseende aktier eller skuldinstrument som emitterats av den emittenten eller derivat eller andra finansiella instrument som är kopplade till dessa, under en stängd period på 30 kalenderdagar före offentliggörandet av en delårsrapport eller en bokslutskommunikésom emittenten är skyldig att offentliggöra i enlighet med

a) bestämmelserna på den handelsplats där emittentens aktier är upptagna till handel, eller

b) nationell rätt.

12. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 14 och 15 får en emittent tillåta en person i ledande ställning hos denne att handla för egen räkning eller för tredje parts räkning under en stängd period som avses i punkt 11, antingen

a) från fall till fall på grundval av exceptionella omständigheter, såsom allvarliga finansiella svårigheter, som kräver omedelbar försäljning av aktier, eller

b) på grund av särdragen för den handel som sker med anledning av transaktioner som utförs inom ramen för eller är relaterade till aktieoptions- eller sparprogram för anställda, aktierelaterade villkor eller rätter eller transaktioner där det underliggande intresset i det berörda värdepappret inte ändras.

13. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att närmare fastställa de omständigheter under vilka handel under en stängd period kan tillåtas av emittenten, som avses i punkt 12, inbegripet vilka omständigheter som skulle betraktas som exceptionella och vilka typer av transaktioner som skulle motivera tillståndet att handla.

14. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 35, för att specificera vilka typer av transaktioner som utlöser det krav som avses i punkt 1.

15. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 1 ska Esmas utarbete förslag till tekniska standarder för genomförande för att fastställa i vilket format och mall som den information som avses i punkt 1 ska anmälas och offentliggöras.

Esmas ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 20

Investeringsrekommendationer och statistik

1. Personer som tar fram eller sprider investeringsrekommendationer eller annan information som rekommenderar eller föreslår en viss investeringsstrategi, ska vidta rimliga försiktighetsåtgärder för att säkerställa att sådan information presenteras sakligt och uppge vilka intressen de har eller ange intressekonflikter som berör de finansiella instrument som informationen rör.

2. Offentliga institutioner som sprider statistik eller prognoser som kan ha väsentlig inverkan på de finansiella marknaderna ska sprida dessa uppgifter på ett objektivt och öppet sätt.

3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska Esmas utarbete förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa de tekniska villkoren för personkategorierna som avses i punkt 1, för en objektiv presentation av investeringsrekommendationer eller annan information som rekommenderar eller föreslår en investeringsstrategi och för uppgivande av särskilda intressen och intressekonflikter.

Esmas ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

De tekniska arrangemang som fastställs i de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 3 ska inte tillämpas på journalister som omfattas av likvärdig lämplig reglering i en medlemsstat, inklusive likvärdig lämplig självreglering, förutsatt att sådan reglering uppnår liknande effekter som de tekniska arrangemangen. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten i den likvärdiga lämpliga regleringen.

Artikel 21

Offentliggörande eller spridning av information i medierna

Om information offentliggörs eller sprids och om rekommendationer tas fram eller sprids för journalistiska ändamål eller andra uttrycksformer i medierna, ska sådant offentliggörande eller sådan spridning av information, vid tillämpning av artiklarna 10, 12.1 c och 20, bedömas med beaktande av bestämmelserna om tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier samt de regler och normer som är tillämpliga på journalistyrket, om inte

a) de berörda personerna eller personer nära knutna till dessa direkt eller indirekt får fördel eller vinst från offentliggörandet eller spridandet av den aktuella informationen, eller

- b) informationen offentliggörs eller sprids med avsikt att vilseleda marknaden när det gäller utbud och efterfrågan av eller pris på ett finansiellt instrument.

KAPITEL 4

ESMA OCH BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Artikel 22

Behöriga myndigheter

Utan att de rättsliga myndigheternas befogenheter åsidosätts ska varje medlemsstat utse en enda behörig administrativ myndighet för tillämpningen av denna förordning. Medlemsstaterna ska informera kommissionen, Esmas och de andra behöriga myndigheterna i andra medlemsstater om detta. Den behöriga myndigheten ska se till att bestämmelserna i denna förordning tillämpas på dess territorium i fråga om alla handlingar som utförs på dess territorium och handlingar som utförs utomlands och som berör instrument som är upptagna till handel på en reglerad marknad, och för vilka ansökan om upptagande till handel på en sådan marknad har lämnats in, auktionerats på en auktionsplattform eller som handlas på en MTF-plattform eller OTF-plattform, eller för vilka en ansökan om upptagande till handel lämnats in på en MTF-plattform inom dess territorium.

Artikel 23

De behöriga myndigheternas befogenheter

1. De behöriga myndigheterna ska utöva sina uppgifter och befogenheter antingen
 - a) direkt,
 - b) i samarbete med andra myndigheter eller med marknadsföretagen,
 - c) på eget ansvar genom delegering till sådana myndigheter eller till marknadsföretagen,
 - d) genom ansökan hos de behöriga rättsliga myndigheterna.
2. För att utföra sina uppgifter enligt denna förordning ska behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt ha minst följande tillsyns- och utredningsbefogenheter:
 - a) Få tillgång till varje dokument och uppgifter i vilken form som helst eller ta kopia på det.
 - b) Kräva eller begära upplysningar av vem som helst, även av de personer som efter varandra verkar för att vidarebefordra handelsorder eller utföra de berörda operationerna samt deras huvudmän, och om nödvändigt kalla en person till förhör och förhöra personen för att få tillgång till information.
 - c) I fråga om råvaruderivat, begära information från marknadsaktörer om relaterade spotmarknader enligt standardformat, få information om transaktioner, och få direkt tillgång till handlares system.
 - d) Genomföra kontroller och undersökningar på plats, förutom i fysiska personers privatbostäder.
 - e) Om inte annat följer av andra stycket få tillträde till fysiska och juridiska personers lokaler för att lägga beslag på dokument och information, oavsett typ, om det finns rimlig misstanke om att det finns dokument eller information med koppling till kontrollen eller undersökningen som kan vara relevanta för att bevisa att det föreligger insiderhandel eller marknadsmanipulation i strid med denna förordning.
 - f) Överlämna ärenden för brottsutredning.
 - g) Begära in inspelningar av telefonsamtal, elektronisk kommunikation och datatrafik som innehas av ett värdepappersföretag, kreditinstitut eller finansiellt institut.

- h) I den mån det är tillåtet enligt nationell rätt, begära in befintliga trafikuppgifter som innehas av en teleoperatör om det finns en rimlig misstanke om överträdelse och om sådana uppgifter kan vara av betydelse för att undersöka en överträdelse av artikel 14 a eller b eller artikel 15 a eller b.
- i) Begära att tillgångar fryses eller beläggs med kvarstad eller båda.
- j) Stoppa handeln med det berörda finansiella instrumentet.
- k) Kräva att alla förfaranden som den behöriga myndigheten anser strida mot denna förordning tillfälligt upphör.
- l) Införa tillfälligt förbud mot utövande av förvärvsverksamhet.
- m) Vidta alla åtgärder som behövs för att se till att allmänheten är korrekt informerad, ibland annat korrigerande av offentliggjord falsk eller vilseledande information, t.ex. genom att kräva att emittenten eller en annan person som har offentliggjort eller spritt sådan information ska offentliggöra en rättelse.

Om förhandsgodkännande från den berörda medlemsstatens rättsliga myndighet krävs, i enlighet med nationell rätt, för att gå in i en fysisk eller juridisk persons lokaler som avses i första stycket led e, ska den befogenheten som avses i det ledet utnyttjas endast efter det att sådant förhandsgodkännande erhållits.

3. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga åtgärder vidtagits så att behöriga myndigheter förfogar över de tillsyns- och övervakningsbefogenheter som behövs för att de ska kunna uppfylla sina åtaganden.

Denna förordning påverkar inte tillämpningen av lagar och andra författningar om uppköpserbjudanden, fusioner och andra transaktioner som påverkar ägande eller kontroll av företag som regleras av de tillsynsmyndigheter som medlemsstaterna utsett i enlighet med artikel 4 i direktiv 2004/25/EG, i vilka det fastställs krav utöver kraven i denna förordning.

4. En person som rapporterar information till den behöriga myndigheten i enlighet med denna förordning ska inte anses överträda eventuella restriktioner för lämnande av uppgifter som ålagts genom avtal eller i någon lagbestämmelse eller administrativ bestämmelse, och ska inte ge upphov till någon form av ansvar för den rapporterade personen med avseende på denna rapportering.

Artikel 24

Samarbete med Esma

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpningen av denna förordning, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.
2. De behöriga myndigheterna ska omgående förse Esma med alla uppgifter den behöver för att utföra sina uppgifter, i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.
3. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av den här artikeln ska Esma utarbeta förslag på tekniska standarder för genomförande för att fastställa de förfaranden och format för informationsutbyte som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 juli 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 25

Skyldighet att samarbeta

1. Behöriga myndigheter ska samarbeta med varandra och med Esma i de fall det är nödvändigt för tillämpningen av denna förordning, såvida inte ett av undantagen i punkt 2 är tillämpligt. Behöriga myndigheter ska framför allt bistå varandra och Esma. De ska framför allt utbyta information utan onödiga dröjsmål och samarbeta om undersökningar, tillsyn och kontroll av efterlevnad.

Den skyldighet att samarbeta och bistå andra myndigheter som föreskrivs i första stycket ska också gälla kommissionen i fråga om utbyte av information om råvaror som är jordbruksprodukter och som listas i bilaga I till EUF-fördraget.

De behöriga myndigheterna och Esma ska samarbeta i överensstämmelse med förordning (EU) nr 1095/2011, särskilt artikel 35.

Om medlemsstaterna i enlighet med artikel 30.1 andra stycket valt att fastställa straffrättsliga påföljder för överträdelse av bestämmelser i denna förordning som avses i den artikeln, ska de se till att lämpliga åtgärder vidtagits så att de behöriga myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter att hålla kontakter med rättsliga myndigheter inom sin jurisdiktion för att få särskild information om brottsutredningar eller förfaranden som inletts på grund av eventuella överträdelse av denna förordning och vidarebefordra samma information till andra behöriga myndigheter och Esma så att de kan uppfylla sin skyldighet att samarbeta med varandra och Esma i enlighet med denna förordning.

2. En behörig myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om information eller en begäran om samarbete i samband med en utredning endast under följande exceptionella omständigheter, nämligen när:

- a) Överlämnande av relevant information skulle kunna inverka negativt på den berörda medlemsstaten, särskilt när det gäller bekämpning av terrorism och andra allvarliga brott.
- b) Tillmötesgående av begäran inverkar sannolikt negativt på dess egna undersökningar, efterlevnadskontroller eller i förekommande fall en brottsutredning.
- c) Rättsliga förfaranden har redan inletts beträffande samma handlingar och mot samma personer inför den berörda medlemsstatens myndigheter.
- d) Ett slutligt avgörande har redan meddelats beträffande samma handlingar och personer i den berörda medlemsstaten.

3. Behöriga myndigheter och Esma ska samarbeta med Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009⁽¹⁾ och medlemsstaternas nationella tillsynsmyndigheter så att ett samordnat tillvägagångssätt sker i fråga om kontrollen av efterlevnaden av relevanta regler i de fall transaktioner, handelsorder eller andra verksamheter eller beteenden rör ett eller flera finansiella instrument som omfattas av denna förordning och en eller flera grossistenergi produkter som omfattas av artiklarna 3, 4 och 5 i förordning (EU) nr 1227/2011. Behöriga myndigheter ska beakta särdragen i definitionerna i artikel 2 i förordning (EU) nr 1227/2011 och bestämmelserna i artiklarna 3, 4 och 5 i förordning (EU) nr 1227/2011 när de tillämpar artiklarna 7, 8 och 12 i denna förordning på finansiella instrument relaterade till grossistenergi produkter.

4. De behöriga myndigheterna ska på begäran omedelbart överlämna all information som krävs för det syfte som anges i punkt 1.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (EUT L 211, 14.8.2009, s. 1).

5. När en behörig myndighet finner att handlingar som strider mot bestämmelserna i denna förordning utförs eller har utförts på en annan medlemsstats territorium eller att handlingar påverkar finansiella instrument med vilka handel bedrivs på en handelsplats i en annan medlemsstat, ska den så detaljerat som möjligt underrätta både den behöriga myndigheten i den medlemsstaten om detta och Esma, och, om det rör sig om grossistenergiprodukter, Acer. De behöriga myndigheterna i de olika berörda medlemsstaterna ska rådgöra med varandra och Esma, och med Acer om det rör sig om grossistenergiprodukter, om vilka åtgärder som bör vidtas samt informera varandra om viktiga händelser under ärendets gång. De ska samordna sin verksamhet för att undvika eventuellt dubbelarbete och överlappningar vid påförandet av administrativa sanktioner, och andra administrativa åtgärder i fråga om sådana gränsöverskridande fall i enlighet med artiklarna 30 och 31, samt ska bistå varandra vid genomförandet av sina beslut.

6. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får begära bistånd från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i fråga om kontroller på plats eller utredningar.

Den begärande behöriga myndigheten får informera Esma om varje framställan som avses i första stycket. När det rör sig om gränsöverskridande kontroller eller utredningar ska Esma samordna kontroller eller utredningen om en av de behöriga myndigheterna begär det.

Om en behörig myndighet får en framställan från en behörig myndighet i en annan medlemsstat om att genomföra en kontroll på plats eller en utredning kan den göra något av följande:

- a) Själv genomföra kontrollen på plats eller utredningen.
- b) Tillåta att den behöriga myndighet som gjorde framställan deltar i en kontroll på plats eller en utredning.
- c) Tillåta att den behöriga myndighet som gjorde framställan själv genomför kontrollen på plats eller utredningen.
- d) Utse revisorer eller sakkunniga som ska genomföra kontrollen på plats eller utredningen.
- e) Samarbeta med övriga behöriga myndigheter vid utförandet av vissa tillsynsuppgifter.

De behöriga myndigheterna får även samarbeta med behöriga myndigheter i andra medlemsstater för att underlätta indrivning av sanktionsavgifter.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) får en behörig myndighet vars begäran om information eller bistånd i enlighet med punkterna 1, 3, 4 och 5 inte ger resultat inom rimlig tid eller avslås, hänskjuta detta inom rimlig tid till Esma.

I sådana situationer får Esma agera i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010, utan att det påverkar möjligheten för Esma att agera i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010.

8. Behöriga myndigheter ska samarbeta och utbyta information med relevanta nationella tillsynsmyndigheter och tillsynsmyndigheter i tredjeländer med ansvar för relaterade spotmarknader om de har rimliga skäl att anta att handlingar som utgör insiderhandel, olagligt röjande av information eller marknadsmanipulation i strid med denna förordning utförs eller har utförts. Sådant samarbete ska ge en konsoliderad översyn av de finansiella marknaderna och spotmarknaderna samt upptäcka och påföra sanktioner för gränsöverskridande marknadsmissbruk och marknadsmissbruk på olika marknader.

När det gäller utsläppsrätter ska det samarbete och informationsutbyte som avses i första stycket också säkerställas med följande:

- a) Auktionsövervakaren, när det gäller auktioner av utsläppsrätter eller andra auktionerade produkter baserade på sådana och som hålls i enlighet med förordning (EU) nr 1031/2010.

- b) Behöriga myndigheter, registerförvaltare, inklusive den centrale förvaltaren, och andra offentliga organ som har i uppdrag att övervaka efterlevnaden i enlighet med direktiv 2003/87/EG.

Esma ska underlätta och samordna samarbetet och informationsutbytet mellan behöriga myndigheter och tillsynsmyndigheter i övriga medlemsstater och tredjeländer. Behöriga myndigheter ska där det är möjligt ingå samarbetsformer med de tillsynsmyndigheter i tredjeländer som ansvarar för relaterade spotmarknader i enlighet med artikel 26.

9. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av den här artikeln ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att fastställa förfarandena och formerna för informationsutbyte och bistånd enligt denna artikel.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 juli 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 26

Samarbete med tredjeländer

1. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska när det är nödvändigt komma överens om samarbetsformer med behöriga tillsynsmyndigheter i tredjeländer om utbyte av information med dessa tillsynsmyndigheter och fullgörandet av de skyldigheter i tredjeländer som uppkommer enligt denna förordning. De samarbetsformerna ska leda till åtminstone ett effektivt informationsutbyte som gör att de behöriga myndigheterna kan utföra sina skyldigheter enligt denna förordning.

En behörig myndighet ska informera Esma och de andra behöriga myndigheterna om den avser att komma överens om en sådan samarbetsform.

2. Esma ska när det är möjligt underlätta och samordna utarbetandet av samarbetsformer mellan de behöriga myndigheterna och de behöriga tillsynsmyndigheterna i tredjeländer.

För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som inbegriper ett malldokument för samarbetsformer som de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna om möjligt ska använda.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Esma ska också när det är möjligt underlätta och samordna utbytet mellan behöriga myndigheter av information som erhållits från tillsynsmyndigheter i tredjeländer som kan vara relevanta när åtgärder vidtas enligt artiklarna 30 och 31.

3. De behöriga myndigheterna ska ingå samarbetsformer om utbyte av information med tillsynsmyndigheterna i tredjeländer enbart om den utlämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som anges i artikel 27. Sådant informationsutbyte måste vara avsett för fullgörande av dessa behöriga myndigheters verksamhetsuppgifter.

*Artikel 27***Tystnadsplikt**

1. Bestämmelserna om tystnadsplikt i punkterna 2 och 3 ska gälla för allt mottagande, utbyte eller förmedling av konfidentiell information enligt denna förordning.
2. All information som utbyts mellan behöriga myndigheter enligt denna förordning och som avser affärs- eller driftsförhållanden och andra ekonomiska eller personliga förhållanden ska anses vara konfidentiell och omfattas av tystnadsplikt, utom då den behöriga myndigheten när informationen lämnas anger att informationen får lämnas ut eller då så krävs för rättsliga förfaranden.
3. Tystnadsplikten ska gälla alla personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten, eller för den myndighet eller det marknadsföretag som den behöriga myndigheten delegerat sina befogenheter till, inbegripet revisorer och experter som arbetar på myndighetens uppdrag. Information som omfattas av tystnadsplikt får lämnas ut till en annan person eller myndighet endast när detta föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt.

*Artikel 28***Skydd av personuppgifter**

I fråga om behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning, ska behöriga myndigheter utföra sina uppgifter enligt denna förordning i enlighet med nationella lagar och andra författningar som införlivar direktiv 95/46/EG. I fråga om Esmas behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning, ska Esmas följa bestämmelserna i förordning (EG) nr 45/2001.

Personuppgifter får bevaras i högst fem år.

*Artikel 29***Överföring av personuppgifter till tredjeland**

1. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får överföra personuppgifter till ett tredjeland om kraven i direktiv 95/46/EG är uppfyllda och bara från fall till fall. Den behöriga myndigheten ska se till att överföringen är nödvändig för denna förordning och att tredjelandet inte överför uppgifterna till något annat tredjeland såtillvida den inte fått uttryckligt skriftligt godkännande och uppfyller kraven som den behöriga myndigheten i medlemsstaten fastställt.
2. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får endast utlämna personuppgifter som erhållits från en annan medlemsstat till en tillsynsmyndighet i ett tredjeland om den har fått uttryckligt medgivande i fråga om detta av den behöriga myndighet som överlämnade uppgifterna och, i tillämpliga fall, om uppgifterna utlämnas endast i de syften för vilka den myndigheten gav sitt medgivande.
3. Om det finns en samarbetsform som reglerar utbyte av personuppgifter, ska den uppfylla kraven i nationella lagar och andra författningar som införlivar direktiv 95/46/EG.

KAPITEL 5

ADMINISTRATIVA ÅTGÄRDER OCH SANKTIONER*Artikel 30***Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder**

1. Utan att det påverkar straffrättsliga påföljder och utan att det påverkar de behöriga myndigheternas tillsynsbefogenheter enligt artikel 23, ska medlemsstaterna, i enlighet med nationell rätt, föreskriva att behöriga myndigheter ska ha befogenhet att vidta lämpliga administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder avseende åtminstone de följande överträdelserna
 - a) överträdelser av artiklarna 14 och 15, 16.1 och 16.2, 17.1, 17.2, 17.4 och 17.5, och 17.8, 18.1–18.6, 19.1, 19.2, 19.3, 19.5, 19.6, 19.7 och 19.11 och 20.1, och

- b) underlåtenhet att samarbeta eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en undersökning eller begäran som avses i artikel 23.2.

Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa några bestämmelser om administrativa sanktioner som avses i första stycket om överträdelse som avses i led a eller led b i det stycket redan är föremål för straffrättsliga påföljder enligt nationell rätt senast den 3 juli 2016. När medlemsstaterna så beslutar ska de underrätta kommissionen och Esma på ett detaljerat sätt om de relevanta delarna av sin straffrätt.

Senast den 3 juli 2016 ska medlemsstaterna på ett detaljerat sätt underrätta kommissionen och Esma om de regler som avses i första och andra stycket. De ska omedelbart underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av bestämmelserna.

2. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell rätt säkerställa att behöriga myndigheter har befogenhet att påföra eller vidta åtminstone följande administrativa sanktioner och administrativa åtgärder i händelse av överträdelse som avses i punkt 1 första stycket a:

- a) Ett föreläggande enligt vilket det krävs att den person som bär ansvaret för överträdelsen upphör med sitt agerande och inte upprepar det.
- b) Återföring av de vinster som har gjorts eller förluster som undvikits på grund av överträdelsen, i den mån de kan bestämmas.
- c) En offentlig varning som anger vem som bär ansvaret för överträdelsen och överträdelsens karaktär.
- d) Återkallelse eller indragning av ett värdepappersföretags auktorisation.
- e) Tillfälligt förbud för personer i ledande ställning i ett värdepappersföretag eller annan fysisk person, som hålls ansvarig för överträdelsen att utöva ledningsuppdrag i värdepappersföretag.
- f) Vid upprepade överträdelse av artiklarna 14 eller 15, ett permanent förbud för personer i ledande ställning i ett värdepappersföretag, eller annan fysisk person som hålls ansvarig, att utöva ledningsuppdrag i värdepappersföretag.
- g) Tillfälligt förbud för personer i ledande ställning i ett värdepappersföretag, eller annan fysisk person som hålls ansvarig för överträdelsen att handla för egen räkning.
- h) Maximala administrativa sanktionsavgifter på minst tre gånger beloppet av de vinster som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa belopp kan fastställas.
- i) I fråga om en fysisk person, maximala administrativa sanktionsavgifter till ett belopp på minst
- i) 5 000 000 EUR för överträdelse av artiklarna 14 och 15 eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 2 juli 2014,
 - ii) 1 000 000 EUR för överträdelse av artiklarna 16, och 17 eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 2 juli 2014, och
 - iii) 500 000 EUR för överträdelse av artiklarna 18, 19 och 20 eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 2 juli 2014, och

- j) i fråga om en juridisk person, maximala administrativa sanktionsavgifter till ett belopp på minst
- i) 15 000 000 EUR eller 15 % av den juridiska personens totala årsomsättning enligt den senaste tillgängliga redovisning som har godkänts av styrelsen, för överträdelse av artiklarna 14 och 15 eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 2 juli 2014,
 - ii) 2 500 000 EUR eller 2 % av den juridiska personens totala årsomsättning enligt den senaste tillgängliga redovisning som har godkänts av styrelsen, för överträdelse av artiklarna 16 och 17 eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 2 juli 2014, och
 - iii) 1 000 000 EUR för överträdelse av artiklarna 18, 19 och 20 eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 2 juli 2014.

Hänvisningar till behörig myndighet i denna punkt påverkar inte den behöriga myndighetens möjligheter att utöva sina uppgifter på något av de sätt som anges i artikel 23.1.

Vid tillämpning av led j i och ii i första stycket, om den juridiska personen är ett moderföretag eller ett dotterföretag som måste upprätta koncernredovisning enligt direktiv 2013/34/EU ⁽¹⁾, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst i enlighet med relevanta redovisningsdirektiv - rådets direktiv 86/635/EEG ⁽²⁾ för banker och rådets direktiv 91/674/EEG ⁽³⁾ för försäkringsföretag enligt den senaste tillgängliga koncernredovisning som godkänts av styrelsen för det yttersta moderföretaget.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att de behöriga myndigheterna får förfoga över andra befogenheter förutom dem som avses i punkt 2 och att de får påföra högre sanktionsavgifter än de som fastställs i den punkten.

Artikel 31

Utövande av tillsynsbefogenheter och påförande av sanktioner

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna när de fastställer typ av och storlek på administrativa sanktioner ska beakta alla relevanta omständigheter, inklusive följande där så är lämpligt:
- a) Överträdelsens svårighetsgrad och varaktighet.
 - b) Graden av ansvar hos den person som bär ansvaret för överträdelsen.
 - c) Den finansiella ställningen hos den person som bär ansvaret för överträdelsen, som den indikeras genom exempelvis en juridisk persons totala omsättning eller en fysisk persons årsinkomst.
 - d) Omfattningen av de vinster som erhållits eller förluster som undvikits av den person som bär ansvaret för överträdelsen, i den mån de kan bestämmas.
 - e) Viljan hos den personen som bär ansvar för överträdelsen att samarbeta med den behöriga myndigheten, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen erhållit eller förluster som denne undvikit.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 31.12.1991, s. 7).

- f) Tidigare överträdelse av den person som bär ansvaret för överträdelsen.
- g) Åtgärder som den person som bär ansvaret för överträdelsen har vidtagit för att undvika att överträdelsen upprepas.

2. När de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter att påföra sanktioner och vidta andra administrativa åtgärder enligt artikel 30 ska de bedriva ett nära samarbete för att se till att utövandet av deras tillsyns- och utredningsbefogenheter och de administrativa sanktionerna som de påför och andra administrativa åtgärder som de vidtar är effektiva och lämpliga enligt denna förordning. De ska samordna sin verksamhet i enlighet med artikel 25 för att undvika dubbelarbete och överlappningar vid utövandet av tillsyns- och utredningsbefogenheter och när de påför administrativa sanktioner och sanktionsavgifter i fråga om gränsöverskridande fall.

Artikel 32

Rapportering av överträdelse

1. Medlemsstaterna ska se till att behöriga myndigheter etablerar effektiva mekanismer för att möjliggöra rapportering till de behöriga myndigheterna av faktiska eller potentiella överträdelse av denna förordning.
2. Bland de mekanismer som avses i punkt 1 ska minst följande ingå:
 - a) Särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om överträdelse och uppföljning av dem, inbegripet inrättande av säkra kommunikationskanaler för sådana rapporter.
 - b) Inom ramen för anställningen, lämpligt skydd av personer vars arbete utförs inom ramen för ett anställningsavtal och som rapporterar överträdelse eller anklagas för överträdelse, mot åtminstone repressalier, diskriminering och andra former av orättvis behandling.
 - c) Skydd av personuppgifter både för den person som rapporterar överträdelsen och den fysiska person som anklagas för att ha begått överträdelsen, inbegripet skydd av identitet, i alla skeden av förfarandet, såvida det inte enligt nationell rätt krävs att informationen röjs i samband med ytterligare utredning eller efterföljande rättsliga förfaranden.
3. Medlemsstater ska kräva att arbetsgivare som utfört verksamhet som styrs av reglering avseende finansiella tjänster inför lämpliga interna förfaranden för att deras anställda ska kunna rapportera överträdelse av denna förordning.
4. Medlemsstaterna får föreskriva att ekonomiska incitament till personer som erbjuder relevant information om potentiella överträdelse av denna förordning kan beviljas i enlighet med nationell rätt om det inte finns andra rättsliga skyldigheter eller avtalsförpliktelser för dessa personer att rapportera sådan information, och förutsatt att informationen är ny och att den leder till påförandet av en administrativ sanktion eller straffrättslig påföljd eller vidtagande av en annan administrativ åtgärd på grund av en överträdelse av denna förordning.
5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att specificera de förfaranden som avses i punkt 1, inklusive ordning för rapportering och uppföljning av rapporter och åtgärder för skydd av personer som arbetar genom ett anställningskontrakt samt åtgärder för skydd av personuppgifter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.2.

Artikel 33

Utbyte av information med Esma

1. Behöriga myndigheter ska årligen förse Esma med uppgifter i aggregerad form om alla administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som utdömts eller vidtagits av den behöriga myndigheten, i enlighet med artiklarna 30, 31 och 32. Esma ska offentliggöra den informationen i en årsrapport. Behöriga myndigheter ska även årligen förse Esma med anonym och aggregerad information om alla administrativa undersökningar som genomförts i enlighet med de artiklarna.

2. Om medlemsstaterna i enlighet med andra stycket i artikel 30.1 har fastställt straffrättsliga påföljder för överträdelser som avses i den artikeln, ska deras behöriga myndigheter årligen förse Esma med anonym och aggregerad information om alla brottsutredningar som genomförts och alla straffrättsliga påföljder som påförts av de rättsliga myndigheterna i enlighet med artiklarna 30, 31 och 32. Esma ska i en årsrapport offentliggöra uppgifter om påförda straffrättsliga påföljder.

3. Om den behöriga myndigheten har offentliggjort administrativa sanktioner eller straffrättsliga påföljder eller andra administrativa åtgärder, ska den samtidigt informera Esma om detta.

4. Om den offentliggjorda administrativa sanktionen eller straffrättsliga påföljden, eller annan administrativ åtgärd gäller ett värdepappersföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2014/65/EU ska Esma lägga till en hänvisning till den offentliggjorda sanktionen eller påföljden eller åtgärden eller sanktionsavgifterna i det register över värdepappersföretag som upprättats enligt artikel 5.3 i det direktivet.

5. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av den här artikeln ska Esma utveckla förslag på tekniska standarder för genomförande för att fastställa de förfaranden och format för informationsutbyte som avses i denna artikel.

Esma ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 juli 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 34

Offentliggörande av beslut

1. Om inte annat följer av tredje stycket, ska behöriga myndigheter på sina webbplatser offentliggöra beslut om administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder avseende överträdelser av denna förordning omedelbart efter det att den person som är föremål för det beslutet har underrättats om det beslutet. Sådant offentliggörande ska innehålla åtminstone information om överträdelsens typ och art och om vilka personer som beslutet gäller.

Det första stycket gäller inte beslut om åtgärder av utredningskaraktär.

Om den behöriga myndigheten anser att offentliggörandet av identiteten av de juridiska personer som är föremål för beslutet eller av en fysisk persons personuppgifter, skulle vara oproportionerligt efter en bedömning från fall till fall av proportionaliteten i offentliggörandet av sådana uppgifter, eller om sådant offentliggörande skulle äventyra finansmarknadernas stabilitet, ska den göra något av följande

- a) skjuta upp offentliggörandet av beslutet tills det att skälen för det inte längre föreligger,
- b) offentliggöra beslutet på anonym grund i enlighet med nationell rätt, om sådant offentliggörande säkerställer ett effektivt skydd av de berörda personuppgifterna,
- c) inte offentliggöra beslutet för det fall att den behöriga myndigheten anser att offentliggörande i enlighet med led a eller b ovan kommer att vara otillräckligt för att säkerställa
 - i) att finansmarknadernas stabilitet inte äventyras, eller
 - ii) att offentliggörandet av sådana beslut inte är oproportionerligt vad gäller åtgärder som anses vara av lindrigare art.

Om en behörig myndighet beslutar att offentliggöra ett beslut på anonym grund på sätt som avses i led b i tredje stycket, får den skjuta upp offentliggörandet av de relevanta uppgifterna under en rimlig tidsperiod om det kan förutses att skälen till det anonyma offentliggörandet kommer att upphöra under den tidsperioden.

2. Vid överklagande av beslutet inför nationell rättslig, administrativ eller annan myndighet, ska behöriga myndigheter på sin webbplats omedelbart även offentliggöra information om detta och all senare information om resultatet av ett sådant överklagande. Dessutom ska alla beslut om ogiltigförklarande av ett beslut som är överklagat också offentliggöras.

3. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att alla beslut som offentliggörs i enlighet med denna artikel ska finnas kvar på deras webbplats i minst fem år efter offentliggörandet. Personuppgifter i sådana offentliggöranden ska endast finnas på den behöriga myndighetens webbplats så länge detta krävs enligt gällande regler om uppgiftsskydd.

KAPITEL 6

DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEAKTER

Artikel 35

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 6.5 och 6.6, 12.5, artikel 17.2 tredje stycket och artiklarna 17.3 och 19.13, och 19.14 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 2 juli 2014.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 6.5 och 6.6, 12.5, artikel 17.2 tredje stycket och artiklarna 17.3 och 19.13 och 19.14 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 6.5 och 6.6, 12.5, artikel 17.2 tredje stycket och artiklarna 17.3 eller 19.13 eller 19.14 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 36

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén, som inrättats genom kommissionens beslut 2001/528/EG⁽¹⁾. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2001/528/EG av den 6 juni 2001 om inrättande av en europeisk värdepapperskommitté (EGT L 191, 13.7.2001, s. 45).

KAPITEL 7

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 37

Upphävande av direktiv 2003/6/EG och dess genomförandeåtgärder

Direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2004/72/EG ⁽¹⁾, 2003/125/EG ⁽²⁾ och 2003/124/EG ⁽³⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 2273/2003 ⁽⁴⁾ ska upphöra att gälla från och med den 3 juli 2016. Hänvisningar till direktiv 2003/6/EG ska tolkas som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 38

Rapport

Kommissionen ska senast den 3 juli 2019 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning, tillsammans med ett lagstiftningsförslag om ändring av den om så är lämpligt. Den rapporten ska bland annat bedöma

- a) huruvida det är lämpligt att införa gemensamma bestämmelser och behovet för medlemsstaterna att föreskriva administrativa sanktioner för insiderhandel och marknadsmanipulation,
- b) huruvida definitionen av insiderinformation är tillräcklig för att täcka all information som är av betydelse för de behöriga myndigheterna för att effektivt bekämpa marknadsmissbruk,
- c) huruvida omständigheterna under vilka förbudet mot handel införs i enlighet med artikel 19.11 är lämpliga i syfte att fastställa om det finnas ytterligare omständigheter under vilka förbudet bör gälla,
- d) möjligheten att inrätta en unionsram för marknadsöverskridande övervakning av orderböcker med avseende på marknadsmissbruk, inbegripet rekommendationer för en sådan ram,
- e) tillämpningsområdet för bestämmelserna om referensvärden.

Vid tillämpning av led a i första stycket ska Esma göra en kartläggning av tillämpningen av de administrativa sanktionerna och, om medlemsstaterna enligt andra stycket i artikel 30.1 andra stycket har beslutat att fastställa straffrättsliga påföljder som avses där för överträdelser av denna förordning, en kartläggning av tillämpningen av sådana straffrättsliga påföljder i medlemsstaterna. Den kartläggningen ska även inbegripa uppgifter som görs tillgängliga enligt artikel 33.1 och 33.2.

Artikel 39

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2004/72/EG av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller godtagen marknadspraxis, definition av insiderinformation rörande råvaruderivat, upprättande av förteckningar över personer som har tillgång till insiderinformation, anmälan av transaktioner som utförs av personer i ledande ställning och rapportering av misstänkta transaktioner (EUT L 162, 30.4.2004, s. 70).

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 2003/125/EG av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller skyldigheten att presentera investeringsrekommendationer sakligt och att uppge intressekonflikter (EUT L 339, 24.12.2003, s. 73).

⁽³⁾ Kommissionens direktiv 2003/124/EG av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller definition och offentliggörande av insiderinformation och definition av marknadsmanipulation (EUT L 339, 24.12.2003, s. 70).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2273/2003 av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller undantag för återköpsprogram och stabilisering av finansiella instrument (EUT L 336, 23.12.2003, s. 33).

2. Den ska tillämpas från och med den 3 juli 2016 med undantag av artiklarna 4.4 och 4.5, 5.6, 6.5 och 6.6, 7.5, 11.9, 11.10 och 11.11, 12.5, 13.7 och 13.11, 16.5, artikel 17.2 tredje stycket, artiklarna 17.3, 17.10 och 17.11, 18.9, 19.13, 19.14 och 19.15, 20.3, 24.3, 25.9, artikel 26.2 andra, tredje och fjärde styckena, artiklarna 32.5 och 33.5 som ska tillämpas den 2 juli 2014.

3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att följa artiklarna 22, 23 och 30, 31.1 och 32 och 34 senast den 3 juli 2016.

4. Hänvisningar i denna förordning till direktiv 2014/65/EU och förordning (EU) nr 600/2014 ska före den 3 januari 2017 läsas som hänvisningar till direktiv 2004/39/EG i enlighet med den jämförelsetabell som anges i bilaga IV till direktiv 2014/65/EU i den utsträckning den jämförelsetabellen innehåller bestämmelser avseende direktiv 2004/39/EG.

När hänvisningar görs i bestämmelserna i denna förordning till OTF-plattformar, tillväxtmarknader för små- och medelstora företag, utsläppsrätter eller auktionerade produkter baserade på sådana, ska de bestämmelserna inte tillämpas på OTF-plattformar, tillväxtmarknader för små- och medelstora företag, utsläppsrätter eller auktionerade produkter baserade på sådana till och med den 3 januari 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA I

A. Indikatorer på marknadsmanipulation i samband med falska eller vilseledande signaler och läsning av priser

Vid tillämpning av artikel 12.1 a i denna förordning, och utan att det påverkar de exempel på beteende som anges i punkt 2 i den artikeln, ska följande icke-uttömmande indikatorer, som i sig inte nödvändigtvis ska anses utgöra marknadsmanipulation, beaktas när transaktioner eller handelsorder granskas av marknadsaktörer och behöriga myndigheter:

- a) I vilken utsträckning givna handelsorder eller utförda transaktioner utgör en betydande andel av den dagliga omsättningen i det relevanta finansiella instrumentet, ett relaterat spotavtal avseende råvaror, eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter, särskilt när dessa aktiviteter leder till en väsentlig förändring av priset på dem.
- b) I vilken utsträckning de handelsorder eller de transaktioner som utförts av personer med en betydande köp- eller säljposition i ett finansiellt instrument, i ett relaterat spotavtal avseende råvaror, eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter, leder till väsentliga förändringar av priset på det finansiella instrumentet, ett relaterat spotavtal avseende råvaror, eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter.
- c) Huruvida utförda transaktioner inte leder till någon förändring av det verkliga ägandet av ett finansiellt instrument, ett relaterat spotavtal avseende råvaror, eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter.
- d) I vilken utsträckning givna handelsorder eller utförda transaktioner eller återkallade handelsorder inbegriper omkastningar av positioner under en kort period och utgör en betydande andel av den dagliga omsättningen av det relevanta finansiella instrumentet, ett relaterat spotavtal avseende råvaror, eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter, och som skulle kunna sättas i samband med väsentliga förändringar av priset på ett finansiellt instrument, ett relaterat spotavtal avseende råvaror, eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter.
- e) I vilken utsträckning givna handelsorder eller utförda transaktioner är koncentrerade till ett kort tidsintervall under handelsdagen och leder till en prisförändring som därefter vänder.
- f) I vilken utsträckning givna handelsorder förändrar uppgifterna om bästa köp- eller säljkurs för ett finansiellt instrument, ett relaterat spotavtal avseende råvaror, eller en auktionerad produkt baserad på utsläppsrätter, eller mer allmänt uppgifterna om den orderbok som är tillgänglig för marknadsaktörerna, och tas tillbaka innan avslut sker.
- g) I vilken utsträckning handelsorder som ges och transaktioner som utförs vid eller i närheten av en särskild tidpunkt när referenspriser, avräkningspriser och värderingar beräknas och som leder till prisförändringar som har inverkan på dessa priser och värderingar.

B. Indikatorer på manipulation där falska förespeglingar eller andra slag av vilseledande eller manipulationer utnyttjas

Vid tillämpning av artikel 12.1 b i denna förordning, och utan att det påverkar de exempel på beteende som anges i andra stycket i punkt 2 i den artikeln, ska följande icke-uttömmande indikatorer, som i sig inte nödvändigtvis ska anses utgöra marknadsmanipulation, beaktas när transaktioner eller handelsorder granskas av marknadsaktörer och behöriga myndigheter:

- a) Huruvida handelsorder som ges eller transaktioner som utförs av personer föregås eller följs av spridning av falsk eller vilseledande information av samma personer eller av personer som står i nära förbindelse till dem.
- b) Huruvida handelsorder ges eller transaktioner utförs av personer före eller efter det att samma personer eller personer som står i nära förbindelse till dem tar fram eller sprider investeringsrekommendationer som är felaktiga eller partiska eller bevisligen påverkade av väsentliga intressen.

BILAGA II

Jämförelsetabell

Denna förordning	Direktiv 2003/6/EG
Artikel 1	
Artikel 2	
Artikel 2.1 a	Artikel 9 första stycket
Artikel 2.1 b	
Artikel 2.1 c	
Artikel 2.1 d	Artikel 9 andra stycket
Artikel 2.3	Artikel 9 första stycket
Artikel 2.4	Artikel 10 a
Artikel 3.1.1	Artikel 1.3
Artikel 3.1.2	
Artikel 3.1.3	
Artikel 3.1.4	
Artikel 3.1.5	
Artikel 3.1.6	Artikel 1.4
Artikel 3.1.7	
Artikel 3.1.8	
Artikel 3.1.9	Artikel 1.5
Artikel 3.1.10	
Artikel 3.1.11	
Artikel 3.1.12	Artikel 1.7
Artikel 3.1.13	Artikel 1.6
Artikel 3.1.14–35	
Artikel 4	
Artikel 5	Artikel 8
Artikel 6.1	Artikel 7
Artikel 6.2	
Artikel 6.3	
Artikel 6.4	
Artikel 6.5	
Artikel 6.6	
Artikel 6.7	

Denna förordning	Direktiv 2003/6/EG
Artikel 7.1 a	Artikel 1.1 första stycket
Artikel 7.1 b	Artikel 1.1 andra stycket
Artikel 7.1 c	
Artikel 7.1 d	Artikel 1.1 tredje stycket
Artikel 7.2	
Artikel 7.3	
Artikel 7.4	
Artikel 7.5	
Artikel 8.1	Artikel 2.1 första stycket
Artikel 8.2	
Artikel 8.2 a	Artikel 3 b
Artikel 8.2 b	
Artikel 8.3	
Artikel 8.4 a	Artikel 2.1 a
Artikel 8.4 b	Artikel 2.1 b
Artikel 8.4 c	Artikel 2.1 c
Artikel 8.4 d	Artikel 2.1 d
Artikel 8.4 andra stycket	Artikel 4
Artikel 8.5	Artikel 2.2
Artikel 9.1	
Artikel 9.2	
Artikel 9.3 a	Artikel 2.3
Artikel 9.3 b	Artikel 2.3
Artikel 9.4	
Artikel 9.5	
Artikel 9.6	
Artikel 10.1	Artikel 3 a
Artikel 10.2	
Artikel 11	
Artikel 12.1	
Artikel 12.1 a	Artikel 1.2 a
Artikel 12.1 b	Artikel 1.2 b
Artikel 12.1 c	Artikel 1.2 c

Denna förordning	Direktiv 2003/6/EG
Artikel 12.1 d	
Artikel 12.2 a	Artikel 1.2 andra stycket första strecksatsen
Artikel 12.2 b	Artikel 1.2 andra stycket andra strecksatsen
Artikel 12.2 c	
Artikel 12.2 d	Artikel 1.2 andra stycket tredje strecksatsen
Artikel 12.2 e	
Artikel 12.3	
Artikel 12.4	
Artikel 12.5	Artikel 1.2 tredje stycket
Artikel 13.1	Artikel 1.2 a andra stycket
Artikel 13.1	
Artikel 13.2	
Artikel 13.3	
Artikel 13.4	
Artikel 13.5	
Artikel 13.6	
Artikel 13.7	
Artikel 13.8	
Artikel 13.9	
Artikel 13.10	
Artikel 13.11	
Artikel 14 a	Artikel 2.1 första stycket
Artikel 14 b	Artikel 3 b
Artikel 14 c	Artikel 3 a
Artikel 15	Artikel 5
Artikel 16.1	Artikel 6.6
Artikel 16.2	Artikel 6.9
Artikel 16.3	
Artikel 16.4	
Artikel 16.5	Artikel 6.10 sjunde strecksatsen
Artikel 17.1	Artikel 6.1
Artikel 17.1 tredje stycket	Artikel 9 tredje stycket
Artikel 17.2	

Denna förordning	Direktiv 2003/6/EG
Artikel 17.3	
Artikel 17.4	Artikel 6.2
Artikel 17.5	
Artikel 17.6	
Artikel 17.7	
Artikel 17.8	Artikel 6.3 första och andra styckena
Artikel 17.9	
Artikel 17.10	Artikel 6.10 första och andra strecksatserna
Artikel 17.11	
Artikel 18.1	Artikel 6.3 tredje stycket
Artikel 18.2	
Artikel 18.3	
Artikel 18.4	
Artikel 18.5	
Artikel 18.6	
Artikel 18.7	Artikel 9 tredje stycket
Artikel 18.8	
Artikel 18.9	Artikel 6.10 fjärde strecksatsen
Artikel 19.1	Artikel 6.4
Artikel 19.1 a	Artikel 6.4
Artikel 19.1 b	
Artikel 19.2	
Artikel 19.3	
Artikel 19.4 a	
Artikel 19.4 b	
Artikel 19.5–13	
Artikel 19.14	Artikel 6.10 femte strecksatsen
Artikel 19.15	Artikel 6.10 femte strecksatsen
Artikel 20.1	Artikel 6.5
Artikel 20.2	Artikel 6.8
Artikel 20.3	Artikel 6.10 sjätte strecksatsen och artikel 6.11
Artikel 21	Artikel 1.2 c andra meningen
Artikel 22	Artikel 11 första stycket och artikel 10
Artikel 23.1	Artikel 12.1

Denna förordning	Direktiv 2003/6/EG
Artikel 23.1 a	Artikel 12.1 a
Artikel 23.1 b	Artikel 12.1 b
Artikel 23.1 c	Artikel 12.1 c
Artikel 23.1 d	Artikel 12.1 d
Artikel 23.2 a	Artikel 12.2 a
Artikel 23.2 b	Artikel 12.2 b
Artikel 23.2 c	
Artikel 23.2 d	Artikel 12.2 c
Artikel 23.2 e	
Artikel 23.2 f	
Artikel 23.2 g	Artikel 12.2 d
Artikel 23.2 h	Artikel 12.2 d
Artikel 23.2 i	Artikel 12.2 g
Artikel 23.2 j	Artikel 12.2 f
Artikel 23.2 k	Artikel 12.2 e
Artikel 23.2 l	Artikel 12.2 h
Artikel 23.2 m	Artikel 6.7
Artikel 23.3	
Artikel 23.4	
Artikel 24.1	Artikel 15a.1
Artikel 24.2	Artikel 15a.2
Artikel 24.3	
Artikel 25.1 första stycket	Artikel 16.1
Artikel 25.2	Artikel 16.2 och artikel 16.4 fjärde stycket
Artikel 25.2 a	Artikel 16.2 andra stycket första strecksatsen och artikel 16.4 fjärde stycket
Artikel 25.2 b	
Artikel 25.2 c	Artikel 16.2 andra stycket andra strecksatsen och artikel 16.4 fjärde stycket
Artikel 25.2 d	Artikel 16.2 andra stycket tredje strecksatsen och artikel 16.4 fjärde stycket
Artikel 25.3	
Artikel 25.4	Artikel 16.2 första meningen
Artikel 25.5	Artikel 16.3
Artikel 25.6	Artikel 16.4

Denna förordning	Direktiv 2003/6/EG
Artikel 25.7	Artikel 16.2 fjärde stycket och artikel 16.4 fjärde stycket
Artikel 25.8	
Artikel 25.9	Artikel 16.5
Artikel 26	
Artikel 27.1	
Artikel 27.2	
Artikel 27.3	Artikel 13
Artikel 28	
Artikel 29	
Artikel 30.1 första stycket	Artikel 14.1
Artikel 30.1 a	
Artikel 30.1 b	Artikel 14.3
Artikel 30.2	
Artikel 30.3	
Artikel 31	
Artikel 32	
Artikel 33.1	Artikel 14.5 första stycket
Artikel 33.2	
Artikel 33.3	Artikel 14.5 andra stycket
Artikel 33.4	Artikel 14.5 tredje stycket
Artikel 33.5	
Artikel 34.1	Artikel 14.4
Artikel 34.2	
Artikel 34.3	
Artikel 35	
Artikel 36.1	Artikel 17.1
Artikel 36.2	
Artikel 37	Artikel 20
Artikel 38	
Artikel 39	Artikel 21
Bilaga	